

உ
கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௩௦] ஆங்கிரஸுஞ் ஆவணிமீ [பகுதி-௧௦.
Vol. XXX. August-September-1932. No. 10.

லாயி பாஸ்டியர்.

அவரது இளமைப்பருவமும் அவர் செய்த
ஓர் ஆராய்ச்சியும்.

[பி. என். அப்புஸ்வாமி ஐயர்.]

இவர் 1822-ம் வருஷத்திலே பிரான்ஸ்தேசத்திலேயுள்ள டோல் என்னும் ஒரு குக்கிராமத்திலே பிறந்தார். இவருடைய குடும்பத்தார் தலைமுறைதலைமுறையாகத் தோலைப் பதனிடந்தொழிலைக் கைக்கொண்டிருந்தனர். இவருடைய தகப்பனாரும் குடும்பத்தொழிலையே கையாண்டு நடத்திவந்தார். ஆதலால் பாஸ்டியரின் இளமைப்பருவமானது தூர்க்கந்தம்விசும் இத் தொழிலிலேயே கழிந்தது. இவர் சிறுவயதில் வசித்து விளையாடி வாழ்நாள் கழித்தவந்த இடங்களுக்கு அருகிலுங் கூட சாதாரணமான மூக்குகளைப்பெற்ற மனிதர்கள் போகமுடியாது. இவர் சிறுபிராயமாயிருக்கும்பொழுதே இவருடைய தகப்பனார் டோல் என்னும் கிராமத்தை விட்டுவிட்டுச் சற்றுப் பெரிய ஆர்பாய் என்னும் கிராமத்துக்குக் குடும்பத்தோடு குடிவந்துவிட்டார். அங்கும் முன் போலவே தம் குடும்பத்தொழிலையே அவர் நடத்திவந்தார். அவர் பாலியத்தில் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போய்க் கல்வி கற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆயினும், கல்வியிலுள்ள ஆசையால், தம்முடைய முயற்சியாலேயே மிகவும் கிராமப்பட்டு ஏதோ ஒரு சிறிதளவு கல்வியைத் தாமசுவே கற்றுக்கொண்டார். அறிபாமைபால் உண்டாகும் திக்குகளையும், அறிபாமைபை அகற்றவல்ல கல்வியினால் விளையும் நன்மைகளையும் அவர்

நன்கு உணர்ந்திருந்தார். ஆகையால் தாம் கஷ்டப்பட்டதுபோலத் தம் மகனும் கஷ்டப்படக்கூடாது, தாம் எவ்வளவு ஏழையாயிருந்தபோதிலும் தம் மகனுடைய படிப்புக்கு யாதொரு குறையும் இருக்கலாகாது என்று கருதித் தம்முடைய சிரமத்தையும் பணச்செலவையும் சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல் நாட்டின் தலைநகராகிய பாரிஸ் நகரத்திலேயுள்ள ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து லூயியை அங்கே படித்துவரும்படி அனுப்பிவைத்தார். பாலியப்பருவப் பழக்கவழக்கங்களையும் அருமைச் சிறுநெடிகளையும் தாய்தந்தையரையும் விட்டுவிட்டு முந்நூறுமைலுக் கப்பாலுள்ள ஒரு பெரிய நகரத்திலே இருப்பது தனிக்காட்டில் வாழ்வதுபோலவே லூயிக்குத் தோன்றிற்று. சூடலைப்பிடுங்கும் கெட்ட நாற்றம் நாமும் ஆர்பாய் என்னும் கிராமத்தின் சிறுதெருவானது அவருக்குத் தேவலோகத்தைப்போலவே தோன்றியது. எப்பொழுது அதை மீண்டும் காண்போம் என்று ஏங்கி ஏங்கி நாட்களை எண்ணத் தொடங்கிவிட்டார். வர வர ஒருமணிநேரம் செல்வதுகூட ஒரு நாளாகவே லூயிக்குத் தோன்றிற்று. படிப்பிற் சிறிதுகூடக் கவனம் செல்லவில்லை. வீட்டு ஏக்கம் பிடித்தவர்கள் ஒன்றுக்கும் உதவாதவர்கள் அன்றோ? கடைசியாகப் பாரிஸ் நகரத்தில் இனிமேல் ஒரு கூடினம் கூட இருக்கமுடியாது என்று தம் தகப்பனருக்குக் கண்டிப்பாய் எழுதி விட்டார். அவரும் தம் மனோரஞ்சயம் வீணாதற்காக மிகவும் மனவருத்தமடைந்தபோதிலும் உடனே பாரிஸ் நகருக்குவந்து லூயியை ஆர்பாய்க்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய்விட்டார்.

சிறிதுகாலம் நகரவாச சுகங்கள் அனுபவித்துணர்ந்த லூயி, ஊருக்குத் திரும்பிவந்த கொஞ்சநாட்களுக்கெல்லாம் அங்கே உள்ள சூக்கிராம வாழ்க்கையிலுள்ள நிலைமைவேற்றுமைகளை உணர்ந்து, 'நான் மறுபடியும் பாரிஸ் நகருக்குப்போய், ஒழுங்காகப்படிக்கிறேன்' என்று மன்றாடிக்கேட்டுக்கொண்டார். ஆனால் அவர் தகப்பனார் அதற்குச் சிறிதும் இணங்கவில்லை. ஆர்பாயிலுள்ள சிறுபள்ளிக்கூடத்திலேயே லூயி சேர்ந்த நன்குபடித்துவா ஏற்பாடுசெய்தார். அன்றன்று பகலிற் பள்ளிக்கூடத்தில் லூயி படித்தவிஷயங்களையெல்லாம் ஒவ்வொருநாள் இரவிலும் தகப்பனும் மகனுமாகச் சேர்ந்து வீட்டில் படித்துவந்தார்கள். அதனால் இருவரும் பயன் அடைந்தனர். ஒருவன் தான் கற்றுக் கொண்ட விஷயங்களை ஒன்றும் தல்லாத ஒருவனுக்கு விளங்கும்படி

எடுத்துச்சொல்ல முயலும்போது கற்றுக்கொண்டவிஷயமானது மிகவும் தெளிவடையும், மனதிலும் பதிந்துகிறதும், ஐயங்கள் நீங்கும். ஆதலால் இம்முறையால் வூயி அளவற்ற பயனடைந்தார். இவ்வாறு இரண்டு வருஷம்வரை ஆர்பாயில் படித்துவந்தார். பின்பு அண்மையிலுள்ள பென்சான் நகரத்துக்குப்போய் அங்கே இரண்டு வருஷம் படித்து வந்தார். படிப்பில் சுறுசுறுப்புள்ளவர் என்று பெயரும் வாங்கினார்.

பிறகு 1842-ம் வருஷத்திலே தம்முடைய இருபதாம்வயதிலே மீண்டும் மேற்படிப்புக்காகப் பாரிஸ்நகருக்குச் சென்றார். அங்குள்ள கலாசாலைப்பிற்சேர்ந்து படித்துவந்தார். அக்காலத்திலே ஸ்டீபென்சனாவு அவருக்குச் சிறிதும் இல்லை; ஆதலால் படிப்பிலே மிகவும் கருத்தாக இருந்தார். இவருடைய ஊக்கத்தையும், விடாமுயற்சியையும் ஒரே மனதாய் உழைக்கும் குணத்தையும் அங்கு யாவரும் புகழ்ந்து கொண்டாடினர். அக்காலத்திலே இவருக்கு இசாயனசாஸ்திரத்தில் மிகுந்த பற்று இருந்தது. ஆதலால் இவர் அச் சாஸ்திரத்தில் அதிக மாய் ஆராய்ச்சிகள் செய்து அதிகப் பயிற்சி அடைந்திருந்தார். பூதக் கண்ணாடி வாயிலாகப் பற்பல நுண்ணிய ஆராய்ச்சிகளையும் செய்து கொண்டிருந்தார். அங்குள்ள ஸார்பானில் நிகழும் அரிய பிரசங்கக் களுக்கு ஒழுங்காகச் சென்று கேட்டுக் குறித்துத் தம் அறிவைப் பெருக்கிவந்தார். தாம் காணும் விஷயம் எதையும் ஆராய்ந்து அறிய வேண்டுமென்ற போவா அவர் மனத்தினிற் குடி கொண்டிருந்தது.

பின்பு, 1849-ம் வருஷத்தில் ஜனவரிமாதம் 15-ம் தேதியிலே இவர் ஸ்ட்ராஸ்பெர்க் சர்வகலாசாலையில் இசாயன நூலாசிரியராய் ஆமர்ந்தனர். அங்கே சுமார் ஐந்தாறு வருஷகாலம் வேலை பார்த்து வந்தார். அதன்பின், 1854-ம் வருஷக் கடைசியில் லீல் நகரத்துச் சர்வகலாசாலையில் இசாயன சாஸ்திர போதகராய் நியமிக்கப்பட்டார். அங்கே வேலைபார்த்துவரும்போது அவர் ஒப்புகோக்களிலெல்லாம் இசாயனசாஸ்திர ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுப் பற்பலவகையான ஆராய்ச்சிகளையே நடத்தியவந்தார். இசாயனசாஸ்திரத்தைத் தவிரப் பிற விஷயங்களில் அவர் சிறிதும் மனம் செலுத்தவில்லை.

பிரான்ஸ் தேசமானது ஜரிகைக்கும் பட்டுக்கும் ஒயினுக்கும் பேர் போனது. லீல் நகரமானது ஒயினுக்குப் பேர்போனது. அதன் அக் கம்பக்கத்திலுள்ள சுற்றுப்புறக்கிராமங்களில் ஒயின் முதலிய பானங்களைத் தயார்செய்யும் தொழிலாளர் மிகப் பலர் இருந்தனர். அவர்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகக் கையாண்டு வந்த முறைகளால், திராக்ஷா ரஸம் முதலிய ரஸங்களைப் பலவிதமாகப் பக்குவப்படுத்திப் பலவிதமான ருசியுள்ள ஒயின்களாகவும் பிற பானங்களாகவும் செய்துவந்தனர். இத் தொழிலானது செழிப்பாக நீண்டகாலம் நடந்துவந்தது. சிறிதுகாலமாக, எதிர்பாராதபடி, அவர்களால் விலக்க ஒண்ணாத கஷ்டமொன்று அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. அதென்னவெனில், அவர்கள் பழங்களின் ரஸங்களைப் பரம்பரையாய்க் கையாண்டு வந்த பழையமுறைகளில் பக்குவப்படுத்திச் சிறிதோ அதிகமோ அவற்றைப் புளிக்கச் செய்து பலவகையான பானங்களாகத் தயார்செய்துவந்தனர். குறிப்பிட்ட முறையொன்றைக் கையாண்டாற் குறிப்பிட்ட ருசியும் குணமுமுள்ள ஒரு பானம் தயாராகும். ஒவ்வொருவகைப் பானத்திற்கும் குறிப்பிட்ட முறையொன்று கையாளப்பட்டிவந்தது. ஆனால், சில காலமாக அவ்வாறின்றி எல்லாம் கோணல்மாணலாகவே முடிந்துகொண்டிருந்தது. எந்த வெந்தப் பானங்கள் தேவையோ அந்தவந்தப் பானங்களை அவற்றுக்கென்று ஏற்பட்டிருந்த பரம்பரைமுறையாற் செய்துகொள்ள முடியவில்லை. ஒன்று வேண்டுமென்று எண்ணி அதற்குத் தகுந்த முறையைக் கையாண்டால் வேண்டாத மற்றொன்று கிடைத்தது; அல்லது முழுவதும் பாழாகிவிட்டது. அவர்கள் இதை நிவர்த்திக்க எவ்வளவோ பாடுபட்டும் ஒன்றும் பயன்படவில்லை. இதனால் வருஷந்தோறும் 40 லக்ஷம் பவுன்வரை நஷ்டமாகிக்கொண்டிருந்தது.

லீல்நகர கலாசாலையில் இராசயனசாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்துவந்த பாஸ்டியரின் திறமையைப்பற்றிய விருத்தாந்தம் அவர்கள் காதிலும் பட்டிருந்தது. ஆகவே அவர்களிற் பலர் ஒன்றுகூடிப், பாஸ்டியரிடம்வந்து அந்த நெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்தில் தங்களுக்குத் துணை புரியவேண்டுமென்று மன்றாடினர். ஆனால் பாஸ்டியருக்குத் தாம் செய்துவரும் ஆராய்ச்சிகளை நிறுத்திக்கொண்டு இப் புதியவேலையில் தலையிடச் சிறிதும் மனமில்லை. ஆயினும், வருஷந்தோறும் இத் தொழிலாளர் அடையும் பெரும் பணநஷ்டமானது நாட்டினுடைய செல்வத்

துக்கு உண்டாகின்ற நஷ்டம் என்பதை உணர்ந்து, தேசப்பற்றினாலும் பரோபகாசிந்தையினாலும் தூண்டப்பட்டு, தம்முடைய சொந்த ஆசையை ஒதுக்கி, இப் பெருமூயற்சியில் தலையிட ஒப்புக்கொண்டார்.

அக்காலத்திலே, ஏன் ஒயின் புளிக்கிறது என்பதைப் பற்றி அதிகமாக ஒன்றும் தெரியாது. அதற்குச் சிறிது காலத்துக்குமுன்பு ஜெர்மனி நாட்டிலே கர்டி புளித்துப்போவதற்கும் பொங்குவதற்கும் காரணமான “சுஸ்ட்” என்பதைப் பற்றியும் அது போன்ற வேறு சிற்சில நுண்ணிய தாவரங்களைப்பற்றியும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் ஆராய்ச்சி நடந்திருந்தது. அந்தக்காலத்திலே, இயற்கையின் ஜீவசக்தியே உயிர் தோன்றுவதற்குத் தனிக்காரணம், உயிரானது பிற தூண்டெலினின்றியே தானாகவே சுயேச்சையாய்த் தோன்றுகிறது; உயிர் தோன்றுவதற்கு வேறு காரணமொன்றும் கிடையாது, என்ற கொள்கையே உலகில் எல்லாரும் பொதுவாக நம்பியிருந்த கொள்கை. பலவகையான நுண்ணுயிர்கள் பலவகையான நோய்களுக்குக் காரணம் என்பது அக்காலத்தில் தெரியாது. இக்காலத்திலும் கூட நமது நாட்டிலே பலர் இக்கொள்கையை மறுக்கிறார்களல்லவா? ஒருவன் நோயுறுவதற்குக் காரணம் அவன் செய்துள்ள தீமையே என்றும், ஒருவன் செய்த பாவத்துக் கென்று ஏற்பட்ட தண்டனைதான் நோய் என்றும், இதைத் தவிர நோய்க்கு வேறு காரணம் கிடையாதென்றும் அக்காலத்திற் கருதி வந்தனர். ஒட்டுவாரொட்டிநோய்கள் நாடெங்கும் தொத்திப் பாவி ஜனங்களின் உயிர்களைச் சூறையாடிப் பல ஊர்கள் பாழாகும்படி அவ்வளவு கொடுமையாய் ஜனங்களை வதைத்துவந்தகாலத்திலும் ‘இதெல்லாம் பாவம் செய்த தேசத்தானைக் கடவுள் தண்டிக்கும் முறை’ யென்று எண்ணிப் பரிசுமுகைகளைக் கையாளத் தெரியாது மக்கள் பரிதாபித்து வந்தனர். ஆயினும், சிற்சிலர் இக் கொள்கைகளையெல்லாம் உண்மையென்று ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இதன் உண்மை தீர ஆராய்ந்தாலன்றி வெளியாகாது என்று எண்ணிப் பல அறிவாளர்கள் பலவகையாய் பல இடங்களில் இதனை அறிவதற்கான ஆராய்ச்சிகளைக் கவனித்து நடத்தி வந்தார்கள். ஓர் உயிரிலிருந்துதான் மற்றோர் உயிர் தோன்றக்கூடும், உயிரற்ற இடத்திலிருந்து உயிர் புதிதாகத் தானாக உண்டாகவே முடியாது என்று அவர் கூறினர். அவர்களுள் பாஸ்டியரும் ஒருவர். உயிர் ஒன்றுமே காணப்படாத ஒரு திராவகத்தைத் தனியாய் ஓர் இடத்தில் வைத்

திருந்தாலும் சில நாட்களில் அதில் உயிர்தோன்றிவிடுகிறதே; எப்படி அவ்வுயிர் தோன்றுகிறது? என்று ஒரு கட்சியார் கூறினர். உரிய முறைகளால் ஒரு திராவகத்தை மலடாக்கிக் கருவற்றப்போகும்படிசெய்து, உலகில் எங்கும் காற்றில் உலவிவரும் நுண்ணுயிர்கள் அதை அணுகாத படி அத்திராவகத்தை முத்திரையிட்டுப் பாதுகாத்துவந்தால், அதில் உயிர் எக்காலத்திலும் தோன்றவே தோன்றுது என்று பாஸ்டியர் வற்புறுத்தினார். அந்நாளிலே அவர் மலடாக்கிக் காற்றப்போகாமல் வைத்த ஒரு திராவகமானது இன்றுவரை கெட்டுப்போகாமல், தூயதாகவே இருக்கிறதென்றும், அமெரிக்காவின் தலைநகரில் இருக்கிற ஓர் அற்புதக் காட்சிச்சாலையில் அது வைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் கூறுகின்றனர்.

இவ் வராய்ச்சிவிஷயங்களை மீண்டும் மீண்டும் நன்கு சோதித்துப் பின்னும் புதிது புதிதாக அநேகம் ஆராய்ச்சிகளை நிகழ்த்திப் பற்பல அரிய விஷயங்களை எல்லாம் அவர் தெரிந்துகொண்டார். பிறகு பூதக் கண்ணாடியின் துணையைக்கொண்டு மிகவும் நுண்ணிய “ஈஸ்ட் என்னும் செடி” ஒன்றைத் தனியாகப் பிரித்தெடுத்தார். இச் “செடி” யைப் பூதக்கண்ணாடியின்வழியாகப் பார்க்கக்கூடுமெயொழிய நமதுகண்களால் நேரே பார்க்கமுடியாது. அவ்வளவு நுண்மையானது அது. பிறகு, இவ்வாறு பிரித்தெடுத்த ‘செடியை’ வளர்த்து ஒரு ஜாதி ஈஸ்ட் என்னும் செடிவர்க்கத்தைப் பயிர்செய்தார். இவ்வாறு அவர் பலவிஷயங்களைத் தேடி ஆராய்ந்துவரும்போது பலவகையான நுண்ணிய தாவர வகைகள் இருக்கின்றன வென்பது அவருக்குத் தெரியவந்தது. அவற்றை வெவ்வேறாக வைத்துக்கொண்டு, அவற்றின் உதவியால் ஒயின்களைத் தனித்தனியாகப் புளிக்கச்செய்துபார்த்ததில், ஒவ்வொரு வகைச் செடியும் வெவ்வேறுவகையாய்ப் பரிபாலிக்கப்பட்டு வளர்கிற தென்பதும், வெவ்வேறுவகையான ஒயின்வகையை உண்டுபண்ணுகிற தென்பதும் தெரியவந்தது. பிறகு, இன்ன இன்ன வகைச் செடி இவ் விவ்விதமான ஒயின்வகையை உண்டுபண்ணுகிறது என்பதை மீண்டும் மீண்டும் பரிசோதித்து ஐயமறத் தெரிந்துகொண்டார். பின்னர், ஒயின்செய்யும் தொழிலாளரை அழைத்து, எந்தவெந்தச் செடிவகைகள் அவர்களுக்கு உபயோகமுள்ளவை, அச் செடிவகைகளை எப்படிப் பிரித்தெடுப்பது, தேர்ந்தெடுத்துப் பிரித்துவைத்துக்கொண்ட செடியை எப்படி வளர்ப்பது, அப்படி வளர்த்துவரும் செடியை அவருடைய

தொழிலுக்கு உதவிபுரியும்படி உபயோகிப்பது எப்படி, அவர் இயற்ற விரும்பும் குறிப்பிட்ட ஓயின் அல்லது பிரீ வகைகளை உண்டாக்கும் பொருட்டு இச் செடிவகைகளைத் தூண்டும் முறைகள் யாவை என்னும் விஷயங்களைப்பற்றி அவர்களுக்கு விரிவாகவும் தெளிவாகவும் எடுத்துக் கூறினார். பாஸ்டியர் கற்றுக்கொடுத்த முறைகளை அத்தொழிலாளர்கள் கையாளத் தொடங்கினர். அன்றுமுதல் முன்போல அவர்களுடைய தொழிலும் ஒழுங்காக நடந்து விருத்தியடைந்துவந்தது.

பாஸ்டியர் செய்த இவ் வரியவேலையைக் கேவலம் கள்ளுக்கும் கட் குடியர்களுக்கும் அவர் செய்த உபகாரமாக எண்ணவே கூடாது. அவர் செய்த ஆராய்ச்சியினால் தீயார் என நாம் கருதும் சிலர் பயன் அடைந்தார்கள் என்பது உண்மையே. ஆனால் பாஸ்டியர் செய்த இவ் வராய்ச்சி அவ்வளவோடு நின்றுவிடவில்லை. இவ்வராய்ச்சிகளின் பய னாக உலகத்துக்கு ஏற்பட்ட நன்மையின் அளவும் தன்மையும் மிகவும் போற்றத்தக்கனவாகவிருந்துவருகின்றன.

கண்ணுக்குத்தெரியாத மிகமிக நுண்ணிய ஜீவஜந்துக்களையும் தாவரங்களையும் கண்டுபிடித்து, அவற்றின் ஜாதி குண பேதங்களைக் கொண்டு அவைகளைப் பிரித்துப் பல வகுப்புக்களாக வகுத்து, அவ் வகுப்புக்களிலுள்ளவற்றினின்றும் ஒரு தனிச் செடிவகையையோ உயிர்ப் பிராணிவகையையோ தனிபாகப் பிரித்தெடுத்து, அத்தகைய நுண் பொருளைப் பலவகையாகக் கூர்ந்து ஆராய்ந்து, அதன் பிறப்பு, வளர்ப்பு, மாண ரகசியங்களையும் அதன் குணதிசயங்களையும் தெரிந்து, அது இன்ன இன்னவாறு நடந்துவருகிறது, மனிதனுக்கு இன்னவகையாய்த் தீங்கோ நன்மையோ புரிகிறது என்பவற்றை யெல்லாம் ஆராய்ந்து, உண்மைகளைத் தீர ஆற்றித் துவர் அவர் வெளியிட்ட விஷயங்களால் உண்டா கின்ற நன்மையை நினைக்க நினைக்க அவர் செய்த வேலையின் திறமும் பயனும் நமக்கு ஒருவாறு புலனாகும். தயக்கிக் கிடந்த அறிவுவெள் ளத்தைப் புதியவாய் வெட்டிய வசிக்கால்கள் வழிபாக ஒடிப்பாயச் செய்த இப் பெருமுயற்சியானது இப்பொழுது மனிதவர்க்கத்துக்கு மேன் மேலும் நற்பயனை அளித்துவருகிறது.

1932-ஆம் ஆகஸ்டுமீ 17உ (ஆங்கீரஸுஸ் ஆவணிமீ 2உ)

காலை 9-மணிக்குக் கூடிய மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின்

காரியநிர்வாகஸபையில் முடிவுசெய்யப்பெற்ற

தீர்மானங்களின் விவரம்.

1. மகா-ந-ந-ஸ்ரீ K. ராமையங்கார் அவர்கள் B.A., B.L.,
அக்கிராஸனம் வகித்தவர்.
2. „ V. S. ராமஸ்வாமிசாஸ்திரியார் அவர்கள் B.A., B.L.
3. „ N. R. கிருஷ்ணஸாமி ஐயங்கார் அவர்கள் B.A., B.L.
4. „ T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் அவர்கள் B.A. B.L., M.L.C.
இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்.

1. 1931-ஆம் மிசம்பர்மீ முதல் 1932-ஆம் ஜூலைமீ முடியுள்ள சங்கம் வரவு செலவு கணக்குகள் அங்கீகரிக்கலாயின.

II. சங்கத்தின் 1931-1932 வருஷாந்தக்கணக்குகளைப் பரிசோதனை செய்வதற்கு மதுரை ஹைகோர்ட்டிவங்கில் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ V. சுந்தரமையாவர் களையே மறுபடியும் ஆடிட்டராக நியமிக்கலாயிற்று.

III. சிதம்பரம் அண்ணாமலை ஸருவகலாசாலை செனேட்டுக்கு, சங்கத்தின் பிரதிநிதி ஒருவரை இனி நிகழும் சங்க வருஷாத்தஸவ மஹாசபைக்கூட்டத்தில் தெரிந்தெடுக்கவேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

IV. 1932-1933ம் ஆத்துச் சங்கமாபீசு வரவு செலவு மதிப்புத்திட்டம் திருத்தங்கள் செய்தபிரகாரம் அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

V. மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தினராக வேண்டுமெனக்கோரிய சிலோன், மட்டக்களப்பு உதவி உபாத்தியாயர் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ S. நாகையா அவர் ளை அங்கத்தினராக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

VI. சங்கத்தின் வருஷாத்தஸவத்தை நடத்துவதற்குச் செளகரியமான தேதி குறிப்பிடவேண்டுமென்று மாட்சிமைதந்திய அக்கிராசனாதிபதியவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

மதுரை,

17-8-1932.

K. ராமையங்கார்,

அக்கிராசனம் வகித்தவர்,

சேனாவரையப் பதிப்பும் பிழைதிருத்தமும்.

—■■■■■■■■■■—

முந்தைக்காலத்து, இக்காலத்தைப்போன்று எளிதிற் சுவடிநயம் பெறும் நலமின்மையால் அறிஞர்கள் கையா லேட்டில் எழுதியும், மனனம்பண்ணியும் அருமந்த தமிழ்க்கலைகளை வளர்த்தனர். ஆதலின், அக்காலத்தவைகள் பிழைபடலொவ்வொன்றும் துணிபாகும். ஒரே நூலிற் பல பிரதிகளிற் பல்வேறு வேறுபாடுகள் காணுதலின் இக்கூற்று வலியுடைத்தேயாகும்.

எனினும், அவ்வேறுபாடுகள் பிழைபட்டனவெனவும் உண்மையுரையேனவு மறிதற்குப் பெரிதுங் கருவிக ளில். அறிஞர்தம் ஆராய்ச்சியாற் றுணியலாமெனினும், அஃனாஉம் அத்துனை யெளிதி லியன்றதன்று.

இக்கூறியாங்கே ஆனாப்பெருமைச் சேனாவரையார் கண்ட தொல் காப்பியச் சொல்லதிகாரவுரையின்கண்ணும் பல வேறுபாடுகள் காண்கின்றன. அவற்றுட் சில, திரு சி. கணேசையரவர்களால் சென்ற வைகாசித்திங்களில் வெளியான செந்தமிழ்ச் சஞ்சிகை (தொகுதி ௩௦-ல் ௭-ஆம் பகுதி) யின்கண் மேற்காட்டிய தலையங்கத்துடன் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. உண்மை யுணர்வண்டுமென்னுங் கருத்துடன் நண்பர் ஆராய்ந்த அவற்றுட் சிலவற்றை யானும் ஆராயத்தணிகின்றேன்.

அவற்றுள் ஒன்று,

“உருபென மொழியினும் அஃறிணைப் பிரிப்பினும்
இருவீற்றும் உரித்தே சுட்டுங் காலை”

என்னும் (கிளவி. உச) சூத்திர வுரையில், ‘உருபினு மென்னாது உருபெனமொழியினு மென்றதனான், உருபின் பொருளவாகிய வடிவு, பிழம்பு, பிண்டமென்னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க’ என்பதில், ‘உருபினும்’ என்பதன்கண்ணதாகும்.

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார்க்குறிப்பில் ஸ்ரீமத் P. S. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியாரவர்கள் (M.A., Ph. D, L.T.), 'உருபினும் என்றால் உருபென்னுஞ் சொல்லைப் பொருள்படுமா? எனின், சொல் என்பதைக் குறிக்கவேண்டித்தான் சூத்திரத்தில், 'உருபென மொழியினு' மெனத் தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளாரெனத் தெரிகிறது. தன்னினமுடித்த லான் வடிவுமுதலிய சொற்களுங் கொள்ளலாமென்று சேனாவரையர் கூறியிருப்பிற் பொருந்தும்' என்று கூறியதைத் தவறெனக் கண்டு மறுத்ததாகும் அஃது.

அம்மறப்பின் திரண்டகருத்து: 'உருபெனு' மென்பது 'உருபினு' மெனப் பிரதியெழுதுவோர்களால் மயங்கித் தவறாக எழுதப்பெற்றிருக்கு' மென்பது.

இதனைச் சிறிது நோக்குவோம்.

'உருபெனமொழியினும்' என்று தொடங்கும் இச்சூத்திரம், 'பான்மயக் குற்ற ஐயக் கிளவி—தானறி பொருள்வயிற் பன்மை கூறல்'—என்னும் வழுவமைதிச்சூத்திரத்தின்பின்னர் வழுவமைதியைக்குறிக்கவே அமைந்துள்ளது; அச்சூத்திரப்பொருளையே தழுவியது. எனவே, 'உருபு' என்பது ஐயத்தின்கண்ணதாகிய பொதுச்சொல்லாகும்.

சேனாவரையர் 'உருபினும்' என்றிருந்தால் 'உருபு' என்ற ஒரு சொல்லையே ஐயப்பொதுச்சொல்லாகக் கொள்ளவேண்டியரும் என்ற கருத்தைக்கொண்டே 'உருபென மொழியினும்' என்றமையால் வடிவு, பிழம்பு, பிண்டம் என்ற சொற்களையும் ஐயப்பொதுச்சொற்களாகக் கொள்ளலாம் என்று கருதியிருக்கிறார்.

ஐயரவர்கள் இக்கருத்தைக் கவனியாமலே 'உருபினும்' என்பது பொருள்கருதிவருமென்றும், 'உருபெனமொழியினும்' என்பதும் அப்பொருட்டேயென்றும், ஆகவே, 'உருபினும்' என்பது, 'உருபெனும்' என்றிருந்திருக்கவேண்டுமென்றும் உரைக்கிறார்கள்,

மற்றும், 'உருபினும்' என்றிருந்தால் அஃது, 'மொழியினும்' என்பதனோடு இயையாமையானும், 'உருபெனும்' என்றே யிருக்கவேண்டுமென்கிறார்கள். முதலில், 'உருபினும்' என்பதும், 'உருபென மொழியினும்' என்பதும் ஒருபொருளானவேயெனக் கூறியவர், பின்னர்

அதனை மறந்து 'உருபினும்' என்பது 'மொழியினும்' என்பதனோடு இயையாதென்று கூறினார்கள். 'உருபினும்' என்றிருந்தால் 'மொழியினும்' என்ற சொல் லெற்றுக்கோ? ஈண்டு உரைபாசிரியராய சேனாவரையர் தங்கருத்து, சொற்கள் பொருளுணர்த்தும் ஆற்றலைக் குறிப்பதேயாகும்.

சொற்கும் பொருட்கு முள்ள ஒற்றுமைச்சம்பந்தத்தாற் சில விடங்களிற் பொருளையுஞ் சிலவிடங்களிற் சொல்லையும் உணர்த்துதல் சொற்களின் ஆற்றலாகும். அவற்றைச் சிலவிடங்களிற் குறிப்பாகவுஞ் சிலவிடங்களில் வெளிப்படையாகவும் உணரலாகும். அங்ஙனமே யீண்டும் உருபெனமொழியினு மென்பது பொருளைக்கருதிக் கூறியதேயாகும். எனவே, சாஸ்திரியரவர்களின்கருத்துப்படி தன்னினமுடித்தலாலேயே வடிவு, பிழம்பு, பிண்டம் என்பவற்றைக் கொள்ளவேண்டியது மின்று.

மற்றும், ஐயாவர்கள்கருதியவாறு இருக்கவேண்டுமானால், "உருபெனமொழியினும்" என்னாது, 'உருபென மொழியினும்' என்றமையால், அவ்வுருபின்பொருளவாகிய வடிவு, பிழம்பு, பிண்ட மென்னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க" என்று சேனாவரையர் கூறிய தொடர் இருக்கவேண்டும். அங்ஙனங் கொண்டால் திரிபுணர்ச்சியால் திருத்தப்பட்டது எனக் கொள்ளவேண்டியவரும். 'உருபினும்' என்பதும், 'உருபெனமொழியினும்' என்பதும் சொல்லையே குறிக்குமென்பதும், 'உருபெனமொழியினும்' என்பது பொருளையே கருதுமென்பதும் உய்த்துணர்தலால் அறியலாம். எனவே, 'உருபினும்' என்பது 'உருபெனும்' என்றிருக்கவேண்டுமென்று கருதுதற்கில்லை.

மற்றொன்ற, 'பெண்மைசுட்டிய' என்னும் (கிளவி. ௪) சூத்திரத்தின்கண்ணதாகும்.

இச்சூத்திரத்தில், 'தமக்கென வீறுடைய ஆடுவவரிசொன் முதலியவற்றிற் குரியசற்றானும் இசைக்குங்கொல்' என்பதில், 'தமக்கென வீறுடைய' என்பதைத் 'தமக்கெனவீறுடையவாய்' எனத் திருத்தி விட்டார்களென அந்தச் சொல்லதிகாரத்தை பிரண்டாமுறைபாகப்பதிப்பித்த திரு. கந்தசாமியாரவர்கள்மற் குறைகூறப்படுகிறது.

ஐயாவர்கள், 'ஈறுடைய' என்பது வினையாலணையும்பெயராய், 'இசைக்குங்கொல்' என்பதனோடு முடியுமென்றும், ஈறுடைய என்பத

னிறுதியில் ஒரு தொடரிசைக்குறியிடின எழுவாயாகுமென்றுங் கூறி 'ஈறுடையவாய்' என்பதனால் வாக்கியத்தின் சேறிவு கெடுமென்றுங் கருதுகிறார்கள்.

இனியிச்சுத்திரத்தின் திரண்டபொருளை யாராய்ந்தால், உயர்திணையிடத்துவரும் பெண்மைத்தன்மை குறித்த ஆண்மைதிரிந்த பெயர்ச் சொல்லுக்கும், தெய்வத்தைக்குறித்த பெயர்ச்சொல்லுக்கும் இவைகளை யுணர்த்துவதற்கு ஏற்ற வேறு ஈற்றெழுத்துக்களில்லையென்றும், உயர்திணையிடத்து ஆடுஉவறிசொல், மகடுஉவறிசொல், பல்லோரறிசொல் என்னு மிவற்றிற்குரிய ஈற்றெழுத்துக்களையே தமக்குரிய ஈற்றெழுத்துக்களாகக் கொள்ளுமென்றும் விளங்கும்.

இப்பொருளை விளக்குதற் கிரண்டுவாக்கியங்கள் காணப்பெறுகின்றன. ஒன்று, 'இவ்வென வறியு மந்தந் தமக்கிலவே' என்பது. மற்றொன்று, 'உயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்' என்பது.

இவ்விரண்டு வாக்கியங்களு மில்லாவிடிற் சூத்திரப்பொரு ளினிது விளங்காது. எங்ஙனமெனின், 'இவ்வென வறியும் அந்தந் தமக்கிலவே' யென்றுவிடின 'அந்தமாகவரும் எழுத்துக்கள் எவையோ? என்னுந் திரியுணர்வும், 'உயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்' என்றும்பு டிற் கூறிவிடின, 'இவற்றிற்கென வேறு பால்களும் ஈறுகளுமுண்டு' என்னும் எண்ணமும் உண்டாதல் ஒருதலையாகும்.

மற்றுந் திணைபால்களை யுணர்த்துதற்குப் பொதுவான விறுகளும் ஒவ்வொன்றற்குஞ் சிறப்பான பல விறுகளும் உளவாதலாலும் மேற் கூறிய இருவாக்கியங்களும் இன்றியமையாதனவே.

ஆகவே, சேனாவையர் 'உயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்' எனவே தமக்கென வேறீறின்மை பெறப்படுதலின், 'இவ்வென வறியு மந்தந் தமக்கிலவே' எனல் வேண்டா வெனின்' என்னுங் கடாவை நிகழ்த்தி, அதற்கு விடையாகத், 'தமக்கென வேறீறுடையவாய் ஆடுஉ வறிசொல் முதலாயினவற்றிற்குரிய ஈற்றானும் இசைக்குங்கொல்லென் னும் ஐயத்தை நீக்குதற்கு 'அந்தந்தமக்கிலவே' எனல் வேண்டுமென் பது' என்னும் வாக்கியத்தையிறுத்தார்.

சேனாவரையப்பதிப்பும் பிழைதிருத்தமும். ௨௪௫

‘தமக்கென ஈறுடைய’ என்பது வினையாலணையும்பெயராய்நின்று ‘இசைக்குங்கொல்’ என்பதனோடு முடிவின் ஓரீறுடையசொல் மற்றொன்ற னீற்றால் இசைக்காது என்று பொருள்படும். அது பொருளன்றாதலால், ‘வேரீறுடையவாய்’ என்றிருத்தல்வேண்டு மென்க. வேரீறுடையவாய் என்றிருந்தால்மட்டில் இச்சூத்திரத்தின்கருத்துப்படி, ஆண்மைதிரிந்த பெயர்நிலைக்கிளவிக்கும் வேரீறின்மை பெறப்படும்.

ஐயவர்கள் இக்கருத்தை நோக்காது, பதிப்பாசிரியர் ‘ஈறுடைய’ என்பது வினையாலணையும்பெயராகப் பொருள்படுமென்பதையறியாமையாற் றிருத்திவிட்டனானெனக் குறைகூறினார்கள். மற்றும் ‘தமக்கென வேரீறுடையவாய்’ என்பதை முற்று மெடுத்தாக்கொள்ளாமல், ‘தமக் கென வீறுடையவாய்’ என்பதைமட்டும் ஆராய்ச்சித் தொடராகக் கொண்டனர். ‘வேரீறுடையவாய்’ என்பதனால் ‘உயர்திணைமருங்கிற் பால்பிரிந்திசைத்தலுடன் தமக்கென வேரீறும் உடையவோ’ என்னும் ஐயநிகழ்தல் இயல்பாதலையும், ‘தமக்கென வீறுடைய’ என்பதனால், ‘உயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்’ ஈறுளதனையே ஒவ்வமோ ஒவ்வாதோ என்னும் மாறுபட்ட நோக்கமுண்டாதலையும் நோக்குக.

இதுகாறும், என்னால் இயன்றவரை ஆராயப்பட்ட இத்தொடர்க ளுக்கு உண்மைப்பொருள்களனுதல் நோக்கமேயன்றித் திரு. கணேசைய ரவர்களைக் கண்டிக்கும் நோக்கம் இன்று. ஆதலின் அறிஞர்கள் உண்மை யுணர்தலைத் தலைக்கொள்வார்களென் றெண்ணுகிறேன்.

இங்ஙனம்,

ஐ. இராஜா முதலியார்,
தமிழாசிரியர்,
பூவிருந்தவல்லி.

ஒரு திருத்தம்.

செந்தமிழ்த் தொகுதி ௩௦. பக்கம் ௯௪ வரி ௨௯ல். ‘திருக்குற ளாசிரியருக்கு’ என்றதைத் ‘திருக்குறளுரையாசிரியருக்கு’ எனத் திருத்திப்படிக்க.

இங்ஙனம்,

க. சு. நவநீதிகிருஷ்ண பாரதி.

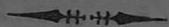
ம கி மு ரை .

பொன்னி வளந்தரு புனனா டதனுள்
 உன்னும் உத்தம தான புரத்தினன்;
 மக்கட் குரிய மாண்குண மனைத்தும்
 மிக்ருநன் வேதியன்; விழுத்தமிழ்க் கலையில்
 தக்க தேர்ச்சியின் தன்னிக ரிலனென
 மிக்க சீர்த்தி மேவுறு மேன்மையன்;
 கனிதமிழ்க் கல்வி கற்பவர்க் களித்து
 ரனிமீக் கூறு நறுமலர் குடினோன்;
 மன்னு தீர்தமிழ் வளர்ப்பா ரின்றித்
 தன்னெழில் குன்றித் தளர்வுறு காலை,
 இலக்கிய இலக்கணச் சுவடிகள், தேடுழித்
 தலத்தி று தடைகட்குத் தான்சலி யாது,
 மடுத்தவா பெல்லாம் வலமுறு பகடன
 இடுக்கண் எவையும் இடர்பட வென்று
 நனுசியா ராய்ந்து நூல்களச் சிவற்றிப்
 புணரிசும் புனிக்குப் புரிந்த உதவியன்;
 பேணுதா ன்வினாத்தய கலாநிதிப் பெற்றியும்
 மாணுறு மகாமகோ பாத்யாய பட்டமும்
 இருபெரும் வரிசைமுன் எய்திடப் பெற்றோன்;
 பொருவற நன்சொற் பொழிவு நிகழ்த்துவோன்;
 இயற்கை யறிவின் இடையறு ஊக்கின்
 செயற்கரிய செய்து சிறந்து விளங்குவோன்;
 தன்பணி யறியுந் தமிழ்பி மானிகள்
 நன்பொற் கிழிமுன் நல்கிடப் பெற்றோன்;
 கல்வித் துறையிற் கைதேர்ந் தவர்க்கு
 நல்கு நலத்தின் முன்னதாம் வரிசையென்
 றியம்புறு கேளரவ இலக்கிய டாக்டராம்
 நயம்பெறு மகுடம் நாலா ருண்டுமுன்
 எய்துதற் குரியன் இந்நாட்பெற் றுனெனுஞ்
 செய்தி செவியுதத் தென்மொழி நாடெலாம்
 பெருமகிழ் எய்தப் பிறங்கும் பெருமையன்,
 திரு. வே. சாமிநாதையனாஞ் சீரியன்
 இன்னும் இம்மா நிலமிசை இசையொடு
 தன்னவா நிறைவுறத் தழைத்து வாழியவே!

கே. ஜி. சேஷையர்.

ஸ்ரீ:

ம தி ப் பு ரை .

கீதோதயம்:-இது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபாமாத்மாவின் பாலசேஷ்டிதக் களை விஷயமாகக்கொண்ட அருமைவாய்ந்த ஒரு இனிய தமிழ்நாடகம்; சென்னை கௌரவ ஸ்ரீமார். வீ. வீ. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் ஸ்வாமியால் இயற்றப்பெற்றது,

கண்ணபிரானுடைய திருவிளையாடலைக் கூற்றும் கேட்டும் மனக் கரைந்துருகா மாந்தரும் உளரோ? அதனால், இந்நூல் படிப்பவர் யாவரையும் பாவசமாக்குமென்பதற் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. இஃது ஒரு புறம் நிற்க,

கண்ணன் ஸ்ரீகீதையென்னும் அருள்நிறைந்த அமுதமொழிக ளால் உலகத்தை வாழ்வித்து உயர்வறவுயர்ந்தவன். ஆயினும், அப் பெருந்தகையின் பிள்ளைப்பருவநிகழ்ச்சிகளெல்லாம் கள்ளமும் பொய்யும் காமமும் கலந்து அவன் பெருமையோடு முரண்படுவனவாகத் தோன்று தல்பற்றி ஒருசில சரித்ராசோதகர்கள் பாகவத கிருஷ்ணன்வேறு, பாத கிருஷ்ணன் வேறு என்று கூறி மயங்குவாராயினர்.

ஆயினும், அஃது உண்மைக்குமாறென்பது, அவ்வவதாரத்தின் இரகசியங்களை உணரவல்லார் நன்கறிவர். அங்ஙனமாகிய அவன் பால லீலைகளின் உட்கருத்தைப் பலர்க்கும் தெளிவித்தலே இந்நாடகத்தின் நன்மொருக்கென்று தெரிகிறது,

இந்நூலினுள், கதாநாயகனுடைய குணமும், கூற்றும் செய்கையு மாகிய அனைத்தும் கீதையின் விளைவிற்கேற்ப முனையின்சண்ணை பொதிந்தகிடக்கின்றன. இவ்வுண்மையை நன்கு நிறுவுதலானே இதற்குக் “கீதோதயம்” என்று பெயர் இடப்பெற்றது. மற்றுள்ள பாத்திரங்களின் சம்பாஷணைகளும் ஆழ்ந்தகருத்துடன் வேதப் பொருளை வெளியிடுகின்றன.

இங்ஙனம் வெளிப்படையும் குறிப்புமான இருவகைப் பொருளை யும், பாத்திரங்களின் தகுதியோடும் உலகியல்போடும் மாறுகொள்ளாமல்

இணைத்துச்சொல்வது எளிதான காரியமன்று. ஆயினும், அதனை இந்நாடகத்தில் ஆசிரியர் கடைபோக நிறைவேற்றியிருப்பது மிகவும் வியக்கத்தக்கது.

இதன் ஒவ்வொரு காட்சியும், ஆக்கியோருடைய நூலறிவுடன் கூடின நுண்ணிய ஆராய்ச்சித்திறமையைப் புலப்படுத்துகின்றன. “பந்தன மோக்ஷ யோகம்” போன்ற இடங்களைப் ப்பில்வேவர்க்கு மெய்ப்பம் மயிர்சிவிர்ப்ப உவகைக்கண்ணீர் ஊற்றெடுத்தொழுகுதல் ஒருதலை.

ஆழ்வாரருளிச்செயலின் அர்த்த விசேஷங்களை அடியொற்றின பகுதிகள் இதில் மிகுதியும் உள்ளன. இதன்கண் ஆங்காங்கு ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தங்களை உள்ளுறையாகவுய்த்துணரவைத்து நாடகநடையிலெழுதியிருப்பது ஒரு புதுமாதிரியே. இத்தகைய புதுமாதிரியான புத்தகங்கள் இன்பநுகர்ச்சிக்கும் அறிவுவளர்ச்சிக்கும் உரியன. இதனை பாக்கியோர் இன்னும் பல புத்தகங்களெழுதி வெளியிடுமாறு எம்பெருமான் நிருவருள்புரிய வேண்டுகின்றேன்.

முதலாவது இராஜராஜசோழன்:—இது, திருவையாற்று அரசர் கல்லூரித் தமிழாசிரியர் திரு. L. உலகநாதபிள்ளையவர்களால் எழுதப் பெற்றது. கி. பி. 983 முதல் 1013 வரை தமிழ்நாடாண்ட சோழ வேந்தனின் ஜீவிய சரிதத்தைக் கூறுவது.

பழைய கல்வெட்டும், அதனையாராய்வதிற் தேர்ந்த பரிசோதகர் அறிக்கைகளும், சில தமிழ்நூற்சான்றுகளும் இந்நூலை எழுதி முடித்தற்கு உறுதுணையாய் உதவியுள்ளன. அவற்றோடு இதன் ஆசிரியர் தம் நுண்ணறிவா ஞாய்ந்துகண்ட அரிய முடிபுகள் பலவும் இதில் காணப்படுவனவாம்.

இப்புத்தகத்தில் இராஜராஜனுடைய அரசியலமைப்பு, அவன் முத்தமிழ்வுளர்த்த முறை, திருமுறைகண்டு தேவாலயமெடுப்பித்தது முதலிய வரலாறுகள் தெளிவாக உரைக்கப்படுகின்றன. இதுபோன்ற தமிழ்நாட்டின் சரிதநூல்கள் மிகப் பல்குதல்வேண்டுமென்பது அறிஞர்க்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தது. இஃது கல்லூரி மாணவர்க்குப் பாடபுத்தகமாகப் பயிலுந்தர்த்தது. விலை அனா 12. வேண்டுவோர் ஆசிரியரிடம் பெறலாம்.

738 பூத மைந்தனு ளொன்றுமற் றையவுமாம் புலமைப்
பேதம் வல்லதொன் றவ்வுழிப் பலவகைப் பிண்ட
நாத னைந்தையு நனிவளா யமைத்திட வோரொன்
றாதன் மேயின தொன்றுமற் றையவுமா யமையும். (௩௬)

739 ஐந்து பூதமு மவ்வகைத் தாயதே யல்லான்
மைந்து லாமவ ணிருவகைத் தாயவும் வரம்பில்
பந்த மெய்துமாற் காரண காரிய பான்மை
யெந்தை யார்தமக் குணர்வுதா முணர்வரி தெமக்கே. (௩௭)

740 நிலாய தெத்திறத் தாதியம் பாத்தினி னெடிதா
யுலாய பல்லுயிர்க் கணந்தொறு முலாயவ னுளத்துட்
குலாய வாணையின் பொருட்டதற் களவைநீர் குலாய
தலாத லத்தின்மேற் றறக்கமா தியநிலை தாலே. (௩௮)

741 ஒருமை யான்றன தானையா லவைபுட னளாய
வருமை சான்றபே ருலகம தவணவெவ் வுயிருங்
கரும மாதியா வனுபவிப் பவையில்லாக் காட்சிப்
பெருமை வாய்ந்ததொன் றுருபமு மவனெனப் பிறங்கும். (௩௯)

742 கரம்ப யின்றபொன் னுழியா னிலீலைகா ரணமா
யுரம்ப யின்றபல் கோடியண் டங்களி னுறுப்பா
மரம்பி லத்தின தாழ்ந்தகீ மெல்லையு மதன்வான்
வரம்பி னெல்லையு மறைவாம் பறுத்தில மறையோய். (௪௦)

743 புகல நின்றவிம் பரினும் மடங்கெனப் புடைபோற்
தகல மேயது தடிப்புமற் றதனுளா வரணம்
பகரி னேழுள வவற்றள்ளுவெள் ளிடையுறுப் பரப்பிற்
சகல தேவரும் வீற்றிருப் பார்களி தகவே. (௪௧)

744 பொன்னி னுலரு மணியினுல் விளங்குமேழ் புரிசை
மின்னு யிர்த்ததோ விரசைமா மணிகதிர் விரித்தோ
சொன்ன மால்வரை களிற்சுட ராண்பொதி தொடர்போ
வின்ன தென்றுணர் வரிதவண் கடர்விநி யியல்பே. (௪௨)

- 745 கொற்ற மேதகு குமுதனா தியரொரு நால்வர்
சொற்ற கீழ்த்திசை முதலவாய்க் காவன்முந் துறுவார்
பொற்பு லாஞ்சங்கு கருணனா தியாதன் புடையா
யுற்ற கோணமோர் நான்கினுங் காவன்முந் துறுவார். (சக)

வேறு.

- 746 ஏழா வதன்க ணுறைபவர்தா மிருடி கணங்க ளிருமுன்றில்
வாழா தாவுற் றனவாயு மதியே திகளைந் தினுளுணர்விற
றுழா மறைசா வித்திரிபுட் டரும மகநான் கினுனிழுக்கஞ்
சுழா வநந்த கணநிதிபச் சுதஞ்சே னையர்கோன் சத்தியமே. (1)

- 747 மூன்று வதன்க ணுறைபவர்தா முதனான் மீன மதுமுதலாய்த்
தோன்று திரா மொருபதின்மர் தொடர்புற் றுறைவோ ருபயதலத்
தான்று தாவுற் றுறைபவர்கே சவனா தியர்பன் னிருவரெனச்
சான்று மறைகற் றவருணர்த்தஞ் சால்பிற் ற்வற்றி னிடைபிடையே.

வேறு.

- 748 சுத்தசாத் துவித குணத்தினா லிறைவன்
சொருபரு பத்தொடுந் தனதாஞ்
சித்தமே மணிமண் டபமென விரும்பத்
திபானம துறீஇக்குடி யிருத்தம்
பத்தருட் சிறந்த பத்திமையினாய்ப்
பறைதவிர்ந் தனுபவ முதிர்ந்த
வுத்தம விருடி கணங்கணீப் பிலவா
யுறைவுழி யுறைவாயோ கித்தே. (சக)

- 749 வாயுவு மதியு மெண்ணில்பல் கோடி
வச்சிக் கடகவான் காஞ்சே
ராயுத கணமும் காவல்பூண் டனவா
யகவயிற் றுதிப்பதே யல்லா
லேயுமத் தானத் திதயமே கோயி
லெனமனத் துணர்ந்துபூ மடந்தை
நாயகா சானா கதிநமோ நாரா
யணசா னாகதி யெறுமே. (சஎ)

750 உள்ளுறுத் துணர்தற் கரியவா முானுற்
 றவவுநான் மதியினைப் பழித்து
 வெள்ளிவே தண்ட மெனயுரு பமைந்த
 வேதமா மெண்ணிறந் தனதாம்
 புள்ளின்மேற் கமல மகளொடு மணுவுட்
 பொருப்பினு ளணுவுமாய்ப் பொருப்பார்
 தெள்ளியோ யகிலாண் டமுரின தகத்தார்
 திறமதிப் பரிதெனத் துதிக்கும். (சஅ)

751 தருமமா கியதொன் றெண்ணில்பே ருருவர்
 தனக்கமைந் தனவுமாய்க் கமலத்
 திருமகள் பிரியாக் கருணைவான் கடலைச்
 சிம்குண திகப்பருப் பதத்தைப்
 பெருயித முறவே சுகானுபூ தியினற்
 பேதம தறத்தியா னித்தே
 சுருதிகற் றுளபற் பலபொரு ளுரையாற்
 றுதித்திடா வணங்குநீ தியவே. (சக)

752 மறைகளா னவற்று ளீரிரண் டினையே
 வரம்பில்வா னகத்திடுங் கொற்றச்
 சிறைகளாய்ப் படைத்த வயினதே யனெனூந்
 தேசிகள் றேவிமா ருடனே
 யிறைகொள்பே ரண்ட மிரண்டையு மகத்திட்
 டெழுநினை யென¹தினைப் புயத்தார்
 பொறைகொள்வா னிலகு வாயமா யமதென்
 புகலுவே னெனத்துதித் திடுமே. (ரு)

வேறு.

753 மகமெ னத்தகும் யாவையும் வரம்பில வடிவாகி
 யிகமெ னத்தகு மிவணிகந் தேபா மெனும்வீட்டி
 னகம டைந்துள முத்தரொ டிறைவனை யனுபூதிச்
 சுகம டைந்தன வாமதிப் பதனெடுந் துதிசெய்யும். (ருக)

வேறு.

- 754 நாவிக் கமலத் தினின் முதலே
 நான்கு முகனைப் படைத்தவனாற்
 பாவித் திடுமெக் கடவுளர்க்கும்
 பல்லா யிரகோ டிகளாகு
 மாவித் திரட்குங் களைகணை
 வமைந்தாய் நினையார் நிகரெனவே
 சாவித் திரியா சனமாகிச்
 சரணஞ் சரணா கதியெனுமே.

(௫௨)

வேறு.

- 755 ஆயிரம் பகுவா யிசைந்துள வநந்த
 னமைந்ததே வியரொடு மநந்தம்
 வாயிசைந் ததன்மேல் வரம்பிலா வடிவா
 மறைகடாம் பொருளுரை யெனவே
 பாயிரப் படுத்தி விரித்துரைத் தவற்றைப்
 பன்முறை பணித்தகி லாண்டந்
 தாயின சரணும் புயவென தகத்தார்
 தயாபரா சரணெனத் துதிப்பான்.

(௫௩)

- 756 சத்திய நிதியச் சுதமிவை புனைத்
 தணந்துமே தணந்திடா தவராம்
 வித்தகர் தமைப்போல் வேண்டுரு வமதாய்
 விண்ணவர் தொழும்பரா பரனே
 முத்திசத் தியரீ ணிதியொடச் சுதமு
 முற்றுரீ யெமையெவன் குறித்த
 தத்தனே சரணா கதி¹நமோ நாரா
 யணசர ணாகதி யெனுமே.

(௫௪)

வேறு.

- 757 தானே முதன்மைக் கடவுளர்தஞ்
 சமுகத் துடன்முத் தரும்பிரும்பிற்
 சோனை முதன்மை முகிலெனத்தேன்
 றுளிக்குங் கமல மலர்மகடன்

கோனை முதன்மை யுடன்வளைப்பக்

குழைபொற் பிரம்பா நெருக்ககற்றுஞ்

சேனை முதல்வன் நேவியரிற்

சேய்த்தாய் சரணு கதியெனுமே.

(ருரு)

758 சேய்த்தா யிருந்தென் னணித்தாபென்

றிருமா மணிமண் டபத்திருப்பு

வாய்த்தான் றிருவோ லக்கம்வர

மலர்க்கண் ணிணைகாண் டகுமகிலங்

காத்தா னஃதன் றியும்படர்ந்தும்

காட்சி தருமென் பதுதிடன

லேத்தா தவரா ரவர்பெருமை

யேத்தும் படிக்கிங் கெளிதொன்றே.

(ருசு)

வேறு.

759 கனக மால்வரை பவளமால் வரைபுடை கவின

வனக மால்வரை நடுவுற லவனுளா ரறிவான்

சனக னன்மக ஞாயிர்த்துணை யபனரன் சார்வாய்ப்

பனக மாநிலத் துறைவதிப் படியெனும் படித்தே.

(ரு௭)

760 காசில் காசினம் பாடெறிப் பவையலாற் கதிர்பெய்

மாசின் மாயையி னசம்புகள் விசம்பினின் றிழியுந்

தேசு லாமணிச் சிகரபந் தியினெடுஞ் சேணுந்

ருசி லாசைதோ றவிர்கன காசலத் தனவே.

(ரு௮)

761 புழுகு மான்மதத் தொளியெடுங் கலந்துகை புனைவார்

மெழுகு பூண்முலைத் திருமக ளன்பர்மெய் முழுது

முழுகு மாறவ றிடத்தினிற் பொழியருண் முதிர்ந்தே

யொழுகு மாறுபோன் றொழுகுமா றுகளுலப் பிலவே.

(ரு௯)

762 காமர் மாசையந் தளிர்ந்ததை பனைக்கையாற் கவின்பொற்

றும் மாமணி மாஸிகை தயங்குநித் திலக்காழ்

வாம மேகலை சுவணறுண் டுகினறு மலர்கூ

ரோம வாசிகை புரவுபூண் டிலகுதா வினமே.

(சு0)

763 முத்த வாணகைத் திருமகன் முலைமுகங் காங்கால்
சித்தி ரக்கனி வாய்விசித் திரத்திரு நயன
மொத்த தாமரை முகுளமோ டிறுமல ருலவாப்
(சு) பைத்த பன்மலர் கஞலிய வாசிபற் பல்வே. (சுக)

764 கண்ணு ளார்புலன் கணிப்பருங் கதிர்செய்மா மணியா
லெண்ணின் மாற்றுறு கொழும்பொன லெண்ணிறத் தனவா
வண்ண மேதகு மாடமா ளிகைகண்மண் டபங்க
ஞண்ணி லாயவச் சுதம்பயில் வளத்தன வுரவோய். (சுஉ)

வேறு.

765 *பாத்துவ முதலாப் பஞ்சவுற் பனனும்
பாமனெம் மிறைவன மெனல்போல்
(சு) 1வரத்தொடு நிகழும் பஞ்சமா தொழிலும்
வழங்குவ தவன்றிறத் தெனல்போற்
றிரத்தவாம் பஞ்ச பூதமுஞ் சனித்த
செய்கையு 1மவன்றிறத் தெனல்போற்
காத்தினிற் பஞ்சா யுதங்களே தரித்த
கருணையங் கடவுளா மெனல்போல். (சுஉ)

766 *ஞானமு மழகும் வீரமுந் திருவு
நவையிலா நந்தமு மெமவே
யானவே னையவா முலகமென் பவற்றிற்
கவையமை திபவல வெனல்போல்
(சு) வானுற நிவந்த வெழுநிலத் தமைந்த
மாடஞ ளிகையின்யாப் புறுத்தைம்
பானிறந் தழீஇய துகிற்கொடி துடங்கு
பாங்கின் வயங்குமெம் மறுகும். (சுச)

767 *செம்மையின் யாணர் திவ்விய மணியாற்
செழும்பொன்னுற் றிசைதிசை யெறிக்கும்
பொம்மலு நிவப்பும் வியலுநீ ளிடையும்
2பொருவலி னொருமறு கிடையும்

[பி-ம்.] 1வரத்தொடு புகழும் பஞ்சமாத் தொழிலும் வழங்கலு மிவன்றிறத் தெனல்போற். மா. 1 மிவன். மா. 2பொருந்தலி னொருமறு கிடையும். மா.

கிம்மறு கெவனிங் கிவற்றளிம் மாட
மெம்மணி மாடமென் றியாருந்
தம்வயிற் செறிந்தோ ரிமைப்பரு நாட்டர்
தாங்கியு மறிவருந் ¹தகைத்தே. (௬௫)

768 சோதியா லொருமை தோன்றலும் பன்மை
தோன்றலா மையிற்றொகை நிலைய
சாதிரால் புறபல் சராசா மவற்றுட்
டங்கிய வனுக்களே நிகரா
நீதியா னுணங்கு கேள்வியின் றுறைபோய்
நிச்சயித் திறைகிலை புணர்ந்தோர்
பேதியா வுணர்விற் கோட்டமற் றொழுங்கின்
பிடுசார்ந் துளவ்மை தியவே, (௬௬)

வேறு.

769 முற்கு னாதியர் புதுவதாய்ப் புதுவதாய் முழுதம்
பொற்பி னெய்தலிற் பூரண பெற்குடம் பூரித்
தற்பி னுண்ணிடை யார்மணி கிளக்கமைத் தலர்தூஉய்க்
கற்க வாய்கமழ் சுண்ணம திறைப்பொங் கணுமே. (௬௭)

770 நித்த ராதியர் பொலந்துகில் களபரீ ணிலவார்
முத்த மாலிகை முழுமணி மாலிகை முருகார்
கொத்து நரண்மலர் மாலைபே ரணியெதிர் கொடுநின்
றய்த்த முத்தர்பொன் னடியில்வீழ் திறமொடி விடிவே. (௬௮)

771 மதியி னிற்கதிர் மல்கிய தெனமதிப் பனவாந்
கதிர்கொ ணித்திலக் கவிகைசா மரைகள்கைப் பற்றித்
ததியர் மெல்லடித் துணைக்குப சாரம தாகப்
புதிதி னிட்டமென் மலர்த்தவி சொடும்பொலிற் துளதே. (௬௯)

772 மணியின் மாழையிற் சுடருருட் டிலைக்குலை வாழை
யணிகொள் பாணமென் கமுகொடு வாயிலி னமைத்தே
திணிதி னென்கிய காமர்தோ ரணந்தடந் தேர்க
ணைவ ருந்தொகை பட¹நடு வணதுவன் றுளவே. (௭௦)

- 773 முற்றும் வால்வளைத் திரண்மணி முழாவணி முரசம்
பற்று பேரொலி பழுதில்யா ழிசையோடும் பயில
வுற்ற வானவர் நிகழ்த்துபல் லாண்டொலி யுறவோர்
கற்ற சாமவே தத்தொடும் திசைதிசை கறங்கும். (எக)

வேறு.

- 774 இன்பமூர் திருவுந் தருமமும் புகழு
மியலுமின் னிசையுநா டகழு
நன்பொருட் டிறனு மீறிலா நந்த
ஞானமு மழகும்வீ ரியமு
மன்புநல் லருளுங் கருணையும் பிறந்த
தவணத னிடைப்பிற வாத
துன்பமா தியவா மறுதலை யெனவே
தொல்லெநான் மறைதுணிந் துணர்த்தும். (எஉ)

வேறு.

- 775 நித்தர் முத்தரென் றிருதிநத் தினரவ ணெடுமா
லொத்த காட்சிய ருவர்ப்பில்பே ரானந்த மொடியா
வித்த கத்தினர் வேண்டுருக் கொள்பவர் வினியாச்
சுத்த மாதிய வொருபொறி யிலுநகர் தவத்தார். (எஉ)

- 776 தாக முண்டெனின் மோகமுண் டெனவுரை சதிரார்
யோக மன்றியே வியோகமென் பதுகிறி துறதா
ராக மொன்றினே டியிரினே டிறைவதே யல்லா
லேக காலத்தி னனேகமா முடனுயி ரெடுப்பார். (எச)

- 777 வாச வான் பொழிற் சீனதொறுங் குயில்களாய் மயிலாய்த்
தேச லாமணி வரைதொறு மோதிமத் திரளா
யாசை பூண்டுயர் வடிவெடுத்தா டல்பா டலெடுங்
கேச வாகதி கதியெனத் துதிகெழு தகையார். (எடு)

- 778 பறவை யின்றிரண் மைந்தர்மங் கையெனப் பாவித்
துறவு பூண்டுமெய்த் துறவினின் நவர்தம துருவாய்
நறவு ளாயநண் மலர்சொரிந் திறைவனை நயந்தே
துறவு பூண்டருச் சனைசெயு மெவையுமத் தொடர்பே. (எஃ)

- 779 புந்தி யுட்களி பொருந்திமங் கையர்புமான் களுமா
யந்த மைந்தருந் தமதுமங் கையர்ப்படி வமதாய்
மந்த ரம்பொரு வருமணி மாடவீ திதொறுஞ்
சந்த தங்குழிஇ யாடல்பா டலிற்களி தகையார். (எஎ)
- 780 இறைகொள் யாவரும் யாவையுந் தமதமக் கியைந்த
முறைகொள் வார்களவேண் டிருவமா யிடையென முதனூன்
மறைகொள் வாய்மையான் மயர்வொரு சிறிதறு வகையா
லறையி லுத்தமச் சேதன டென்பதா ரறிபார். (எஅ)
- 781 ஏம மால்வரைக் குலங்களு மேமமால் வரைபோற்
பாம மேயமா ளிகைகளு மவையகப் படுத்துஞ்
சேம மேயவா வரணமுந் திருமறு மார்ப
னாமம் யாவையு மிறைகொளெவ் வுழியினு நவிலும். (எக)
- 782 காலி யாவையுந் கண்டுகேட் டெண்டியிற் துரைக்கும்
வாலி யாவையு மவற்றினற் றுங்கவா வியினுட்
பூவி னங்களும் பூநிரை பொதுளிய புனலும்
யாவு மவ்வகைத் தசேதன முள்ளதெவ் வியல்பால். (அ0)
- 783 *செறியு மிற்றொறும் புனன்மலர் முதலிய சிறப்பிற்
குறிகொள் மந்திரத் தமைந்துள வுறுப்பினிற் கொடுபோழ்
தறிவி முந்தவை ¹தலைதடு மாறினு மவையே
நெறிய வாயிறை யுட்கொள நிறைக்குநன் னீரார். (அக)
- 784 வேண்ட லென்றைவேண் டாமையின் மையர்வியப் பனவா
மாண்ட வைம்புலன முரணிழந் தேவல்செய் வரத்தா
ராண்ட கைத்திரு நாரணன் குணங்கடா ரகமாய்ப்
பூண்ட புந்தியர் யாதுமோர் குறையுறுப் புனிதர். (அஉ)
- 785 கேட்ப தங்கவன் குணங்களே வாக்கினற் கிளப்பான்
வேட்ப தந்திரு நாமமே கிமலைநா யகனுக்
காட்ப டெந்தி முடையர்யா ரோனுமான் கவர்பொற்
றுட்ப தெத்தபொன் முடியின ராயமே தகவார். (அங)

786 போதி ஞானவித் தகத்தினும் பொறிநெடுந் திகிரி
 பேதி யாகியுந் களைகணு யெழில்புரி யநந்த
 னாதி யாகிய தமர்களா யலகிலே னையவாம்
 பேதி வானவர் குணந்திரம் பாதுறை பெரியோர். (அச)

787 உருவி லாததிற் பேறெனப் பேரின்ப மொரீஇய
 திருவி லாரெனும் பிறர்மத மிழுக்குறத் திரமாம்
 பொருவின் மாமணி மண்டபத் தனந்தன்மேற் பொலிந்த
 சொருப மாதவர் சென்றகண் டின்புறஞ் சுகத்தார். (அரு)

வேறு.

788 தன்னுலகந் தன்னருகென் றிபைந்ததல்லாம்
 றண்ணைப்போ லாய சால்பிற்
 குன்னிய திருமகளுங் கவுத்துவமு
 மொழிந்தளவொப் புமையே யுள்ளார்
 நன்னயஞ்சேர் நாயனடி மைத்திறமுந்
 திறம்பாதே நட்பி னென்ற
 யின்னுயிர்கட் கின்னுயிரா மிறைவனிற்பே
 ரானந்த மெய்து நீரார். (அச)

789 முன்னுலகென் றமைதியவா மொருமுன்றில்
 விழுமியவாய் முதன்மை பூண்ட
 பொன்னுலகத் தயிராணி முதலவரோ
 டிணைவிழைச்சுப் புரிதல் போற்றி
 யின்னமிர்துண் டெயர்தருநீ முவில்விபுதர்
 தொழக்களியிற் திரனார் வாழ்வு
 மன்னவர்தம் பெருவாழ்விற் கருநாகாய்
 விடுமென்ற லறைவ தென்னே. (அள)

வேறு.

790 நித்த ராமவ ரன்றிமுத் தருணிலத் திருந்தாங்
 குய்த்த லுத்தோடர் தமானவன் நிருமுன முறார
 யத்த னோடனு பவமிலார் தமையனு பவமாஞ்
 சித்த ராய்ப்புறத் துறைவர்கே வலரெனச் சிலரே. (அஅ)

- 791 ஊழி னிற்பெரு வலியுடன் முறையுள வுளவேழ்
பாழி னைக்கழிந் ததனது ஞாங்கராய்ப் பார்தே
குழி ரும்புனல் விரசையக் கரையினுந் தொடர்ந்தே
வாழி முற்குணத் தழிவிலுந் ஞாந் மயமாம். (அக)
- 792 கருணை யந்திரு வருவொடுஞ் சுடர்விரி கடவுட்
சொருப மானவன் சுகத்தினை பகத்திடாத் துயவுத்
துருப மொன்றுடன் றணித்தபுன் சுகத்துவீழ்த் துயிரின்
மருவி யேபுறத் தகத்தூறு திருத்திய வகையால். (கூ0)
இரண்டுந் தொடர்.
- 793 சிந்தை யாற்றனை யனுபவித் தின்புறச் சிறியோர்
புந்தி யானதைத் திரும்பித் தருள்செயும் புனித
னந்த மார்க்கமொ டவரையவ் வுலகில்வைத் ததுதா
னெந்த மார்க்கமெப் பொருட்டென வுணர்வரி தெமக்கே. (1)
- 794 தன்னை புற்றுரைத் திறைஞ்சிநம் றுர்புனைந் துயிர்கட்
கன்னை யாளொடும் வாழ்வகண் டிரைகள்கேட் பதற்கு
முன்னை நாட்டரு முறுப்பினை யவயவி முயறந்
கென்னை யாண்டவன் செய்ததே ததனொடொன் றிதுவே. (கூஉ)
- 795 பன்ம ணித்திர ஞாயொடும் பழகிய பாதர்
வின்ம ணித்திரள் பகர்வயிற் கொள்ளுநர் விரைந்தோர்
புன்ம ணிக்குறு பொருள்கொடுத்ததனைநன் பொருளா
மன்ம லர்க்கணி னோக்கிவீற் றிருப்பதே மாணும். (கூங்)

வேறு.

- 796 *ஆங்கதற் கணியா மாதிரா வரண
மொன்றினுக் ¹கலகில்பே ரண்டம்
வாங்குபு கவவு புரிநெடுந் நிகிரி
வரைகளோர் மருங்கினுக் காற்றா
வோங்குபு பிறங்கு சிகரகோ புரங்க
ளொருவனீ ராயிரங் ²காங்க
டாங்குபு தூண்டிக் கரண்டொறும் வரம்பு
தரித்திடற் கரியதன் மையவே. (கூச)

- 797 நார்திசை யினுக்கும் வாயில்கா வலரெண்
 னூலிரண் டென்பரா லவரு
 ளாற்றல்சால் குணதிக் கெழுவுறழ் தடக்கை
 யமரியல் சண்டப்ர சண்டர்
 தோற்றுதென் நிசைக்குப் பத்திர ருடனே
 சுபத்திர ராஞ்செய விசையர்
 மேற்றிசைக் காவல் வடதிசைக் காவல்
 விளம்புதா தாவிதா தாக்கள்.

(கூடு)

வேறு.

- 798 அவ்வுலகி னள்ளிடைநாற் நிசையினும்வை
 குண்டமென லாதி யாக
 வெவ்வுலகு மகத்தடக்கு முலகொருநான்
 கிசைந்ததவண் வாசு தேவர்
 செவ்விதினான் மறைதுதிசக் கருடணரா
 தியர்சேர்வோ ரவரே தேரி
 னிவ்வுலகத் திறையவர்தம் மகத்திருந்து
 முத்தொழிலு மியற்று நீரார்.

(கூசு)

- 799 ஒருமுதலா யனைத்துயிர்க்கு முயிரெனலா
 ஆதியஞ்சா லுண்மை வாய்ந்த
 பொருவருசீர்த் திருவுருவ மைந்தெனவே
 யாதியதாய்ப் பொலிவி யுகத்
 தருண்மலிநா வலரெவரே யண்டரண்ட
 பகிரண்டத் துயிர்கட் காகப்
 பெருவிறல்கூர் மீனாவ தாரமுத
 லொன்பதெனப் பிறந்தார் மன்னே.

(கூசு)

- 800 நாயகரா யருண்மலிநா ரணரொருநான்
 குலகிடையே நயந்த கோணிற்
 சேயரிக்கட் டிருமகடன் சினகரநா
 மகளுறையுஞ் செம்பொற் கோட்டர்

தாயெனவா னவர்து திக்குங் கழிககின்கு

நிரதியுறுந் தான ஞானத்

தூயசுடர்க் கொழுந்தெனவாழ் சாந்தியுறும்

பள்ளியெனத் துளங்கு மாதோ.

(கூஅ)

801 நடுவணவா முலகிருநான் கினுக்குநடு

வணவாக நயந்து பாவித்

திடுவனவா மதுபரம வைகுண்ட

மபோத்தியென வியைந்த தாங்கண்

கடுவளிமண் டியபரமா காயத்தி

னகடணவுங் காட்சி மேய

விடுசுடர்மா மணித்திருமா மண்டபமொன்

றுளதெனமெய் வேதங் கூறும்.

(கூக)

வேறு.

802 வசையறு கடவுண் மாமணித் தூணம்

வரம்பில பத்தியா யிரத்தி

னிசைவன வுவானஞ் செகதிகண் டம்பட்

டிகையெனுந் தொகையதிட் டானந்

திசைதொறுந் துளங்குஞ் செம்பொன காமாஞ்

சேணுயர் வச்சிரப் பித்தி

மிசைநிலா யதுநள் ளிடைநிவ மொருங்கு

மேயினுட் கொளும்விய லனவே.

(கூ0)

803 மாதிர மனைத் தும் வெயில்கிரி மணிமாண்

மதலைமீ வயிரான் மதலைப்

போதிகை பொறுத்த வரிமுரு டேக்கு

பொலங்கொளுத் திரவரி புணர்ந்து

வேதிகைத் தூணந் தூடக்கிவீழ் கொடுங்கை

மிளிர்கபோ தகவுறுப் பமைந்து

சாதிரமா மணியாற் பலகைமேற் பாப்பித்

தழைந்தமு வேழநிலத் தினதே.

(கூ0க)

804 தம்பமொன் றினுக்குப் புவனம்பா வையையுந்
 தமிழித் தொடுத்தொருங் குருவும்
 விம்பமா மேரு வணுவெனுந் படித்தா
 மேவுதற் குவமைமற் றியாதோ
 வும்பர்மா மணியாற் கொழும்பொன்னு லமைதி
 யுடையவாய் வெயிற்பிழம் பெறியுங்
 கும்பமா னதற்கல் வோங்கலா யிரத்தெண்
 குடுமியு மணுவெனுங் குறித்தே. (க0௨)

805 நித்திலத் தாம முழுமணித் தாம
 சிழ்வயி றீர்பத் தாம
 முத்தம வனப்பின் மாகதத் தாம
 மொளிசெய்கோ மேதகத் தாமம்
 வித்துரு மமுரீ லமுமிடை விராய
 விழுமணித் தாமமேல் விதானப்
 பத்திக டொறும்பன் னிறந்று மலர்மென்
 படலையி னொடுமிமைப் பனவே. (க0௩)

806 துறைதொறுந் துவன்றி றுடங்குபன் னிறப்பைந்
 துகிற்கொடி களின்றொகை குணிக்கி
 லறைபுனற் றாங்க மெறிகடற் கான
 லதரையுந் தொகைகுறிப் பனவா
 மறைமொழி முதல்வ னாவில்வீற் றிருக்கும்
 வாணியும் வரம்பில்பா டலினை
 னிறைவுறப் புகழ்தற் கரியமண் டபத்தை
 நிகழ்த்துவார் நீணிலத் தெவரே. (க0௪)

807 * ஆங்கத னடுவட் கணபனா மகுட
 மாயிர மிளவெயி லெறிப்பத்
 தூங்கிரு றீரீஇய பிறைபுரை யெயிற்றுத்
 தொகுதியும் வெண்ணிலா வெழுப்ப
 வோங்கிய வறுநா றுயிரத் தமைந்த
 வோசனைப் பரமநெட் டிடலம்
 பாங்கர்மண் டலித்த பரிமள நறுமென்
 பானிறப் பன்னகம் பரிக்கும். (க0௫)

- 808 *தருமமெய்ஞ் ஞான முழுவலி பெருக்குந்
தனம்வயி ராக்கிய மெனலாம்
பொருளவைக் கெதிராம் பொருள்கணன் கிணெடும்
புகலிரு நான்குமே காலா
மருமறைச் சிங்கா சனத்தின்மேற் கோண
மனைத்துநெட் டிதழ்விரித் தமைந்த
பருமிதக் காயத் திரியெனும் பொருட்டிற்
பங்கயா சனத்தின தருகாய், (க0௯)
- 809 *கமலவாண் முகப்பைந் துவரிதழ்க் கயற்கட்
காம்பொற் குடமெனப் புடைக்கு
மமலவண் டாள மணிவட நிரைத்த
வணிமுலைத் துடிபுரை மருங்குல்
விமலையா தியரா மாதரொன் பதின்மர்
விமலைநா யகன்றயில் வேலைத்
தமாவெண் டிரையி னிரையெனத் திருவெண்
சாமரை முறைமுறை புணிப்ப, (க0௭)
- 810 *வரம்பிலா தவர்க ளுருகெழு சுடரு
மாசிலா மாசையொண் சுடருந்
திரம்பெறச் சுடர்செய் முழுமணிக் கிரணச்
செப்பின்வை குழத்திற் மெனவி
நிரண்டொடொன் றாய வோசனை நூறு
யிரமெனத் திரண்டபே ருருவிற்
பரந்ததற் சொருபின் முடியுறக் கவித்த
பருமணித் திருமடி லியொடும், (க0௮)
- 811 *புகாறத் தளங்கு வானவிற் கழகு
புரக்கும்வா னுதலும்வார் குழைதோய்
மகரகுண் டலமு முபயதா மரைமேன்
மரீஇயவண் டொழுக்கென மதியார்
நிகர்நிகழ்த் துவவாஞ் செய்யகண் ணிணையு
நீனிறப் புராமு மெழில்வூர்
முகமதி யமும்பொற் கொடிமருண் மூக்கு
மூரலுஞ் செக்களி வாயும், (க0௬)

812 *வலம்புரிக் கழகு தருதிரு மிடறும்
 வயிரகங் கணபுரா சலமுஞ்
 சலஞ்சலர் திகிரி யபயமெய் வரதந்
 தரித்தநாற் றடக்கையு மார்பத்
 தலங்கண்மா லிகையுங் கவுத்துவ மணிபு
 மாரமு முப்புரி நூலு
 நலங்கொள்பீ தகவா டையுந்திரு மருக்கு
 நாபியு முதரபெந் தனமும். (கக0)

813 *மதுமலர்க் கமலந் தரித்தகை யிரண்டு
 மாதுளங் கனிநிதி தரித்த
 புதுமலர்க் கரங்க ளிரண்டுமே தஞ்சீர்ப்
 பூமகள் வாமவூ ருநினுங்
 கதுமெனத் தரங்க மிரைத்தெழுந் தூராய
 கடற்கலா பாரியுங் கடவுட்
 சதுமுகன் புகழ்தற் கரியரீ னையுஞ்சந்
 ததமிரு மருங்கினும் பொலிய. (ககக)

814 *மணிகொடு திரட்டி மென்மையுய்த் தனலா
 மாமைதோ யல்குலுங் கவானு
 மணிமுழந் தாளு மாவமே யுவமை
 யாமென விணைவிழி களிஞற்
 கணிகணைத் தாளுந் பொலங்கழற் சிலம்பு
 கவினெடுங் கறங்குமெல் லடியும்
 பணிபவர் முடிமேற் கற்பக முகிழ்போற்
 பதிந்தழ கமைந்தமெல் விரலும். (ககஉ)

815 *கொண்டமால் வலையொன் றிருபடி தைம்பான்
 குருமணிச் சிகரபந் தியொடும்
 விண்டொட நிவந்த ஞானவே தண்ட
 மீயிசைச் சிறந்தபொற் பெனலாய்த்

அலங்காரம்.

- 59 சுத்தக் கறுப்பென்றுஞ் சொன்னீலப் புள்ளியென்றும்
வத்திரங்கொள் வத்திரங்கள் வர்ச்சித்து—மெய்த்ததிக்காம்
- 60 எட்டாடை மின்னா சிடைப்பட்ட வென்றொருவிப்
பட்டாடை பீதாம் பாஞ்சாத்தி—இட்டமுடன்
- 61 ஆதியந்த மில்லா வடிக டிருமுடிமேற்
சோதி மணிமகுடஞ் சூட்டியே—பூதித்
- 62 திரிபுண் டாமணிந்து சேனா ரிமய
கிரியுதவுங் கண்ணிதனைக் கெங்கா—தரனுடனே
- 63 கூட்டிவைக்கு மாரணமுன் கோபித்த வக்கினிதன்
வீட்டின் கதவடைத்து மேலிறுகப்—பூட்டி
- 64 ஒருமுத் திரிபொறித்த தொக்கவே மிக்க
திருநெற்றி யிற்றிலதந் தீட்டிப்—பெருகுதவத்
- 65 தின்னிசை வீணை யிருவோ ரிசைந்தாடப்
பொன்னாசல் போற்குழைகள் பூட்டியே—மின்னுமணி

59. சுத்தக்கறுப்பு-முழுக்கறுப்பு; என்றது யானைத்தோலை; கிருஷ்ணாசினமு
மாம். நீலப்புள்ளி யென்றது புலித்தோலை. வத்திரம்-முகம், ஆடை. இரண்டும்
தலையோடு கூடியிருத்தலால் 'வத்திரங்கொள் வத்திரம்' என்றார். வர்ச்சித்து-
நீக்கி; "பொல்லா வீணைவர்ச்சி யென்றர்ச்சி யேனொரு பூவெடுத்தே" (பழனி
இராட்டைமணிமாலை, 20.) மெய்த்த-மெய்யாகிய, திக்கு ஆம்-திசைகளாகிய.

60. மின்னா இடைப்பட்ட-தாருகாவணத்துமகளிர்களிடையிலேபட்டன;
என்றது அவர்களும் திகம்பரராக ஆனமையைப் புலப்படுத்துகின்றது;
"திகம்பரரா நுந்தம்மைச் சேர்ந்தடைந்த யாமும், திகம்பரரே யாகிச் சிறந்தோடி"
நீருவிடை. உலா.

59-60. எட்டுத் திக்காம் ஆடை-எட்டுத் திசையாகிய ஆடை.

61. அடிகள்-சிவபெருமானுடைய. பூதி-திருநீறு.

64. முத்திரிபொறித்தது-முத்திரையிட்டதை.

65. இருவோர்-கம்பளர், அசுவதரர்; தம்புரு நாரத ரென்பாரு முளர்;
"தோடுவார் காதன்றே தோன்றத் துணையையர், பாடுவா ரோரிருவர்க் கிட்ட
படைவீடே" (திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம், 16.); "காதி வீரண்டி
பேர் கண்டோ ரிரண்டிபேர், ஏதிலராய்க் காணா ரிரண்டிபேர்—பேதைமுலை,
உண்ணா ரிரண்டிபே ரோங்குபுலி யூருக்குப், பெண்ணா பேரிரண்டி பேர்"
(தில்லைக்கலம்பகம், 8), "காதி விருவரிசை காத்திருந்து கேட்பனபோற்,
கோதி லாவக் குழைசாத்தி" நேவையுலா, 69.

- 66 மாமாலை முத்து வடமாலை பொன்மாலை
பூமாலை மாலைப் புயத்தணிந்து—தோமறுசீர்
- 67 இத்தலத்து மான்மியங்க ளெத்தலத்து மின்றெனத்தன்
கைத்தலத்தி னாலுரைக்குங் காட்சியென—வைத்த
- 68 வரத வபயமு மான்மமுவுங் கொண்ட
கரதலங்கள் சேர்க்குங் கணமும்—இரவியெனத்
- 69 தோளணிகண் மார்பந் துளங்குபவீ தம்பதக்கம்
வாளணிகண் முற்றம் வளைந்தருளி—நீளணிகொள்
- 70 பட்டிகையுஞ் சேர்த்தருண பாதார விர்தமிசைக்
கட்டிகையுஞ் செம்பொற் கழல்புனைந்து—சிட்டர்
- 71 செவியி னமுதாச் சிலம்புஞ் சிலம்பும்
கவினத் தரித்துக் கனிவாய்ப்—புவிபுகழும்

மகாபூசை.

- 72 அவ்வியமி னெஞ்சத்தி னுதிசைவ ராகமத்தால்
திவ்வியமா பூசை செயமகிழ்ந்து—கவ்வை

திருவிதிக்கு எழுந்தருளல்.

- 73 மறைமுழங்க வந்துதொழு வார்முழங்க மூவர்
முறைமுழங்கச் சங்க முழங்கக்—குறைவிலைந்து
- 74 தூந்துபிகல் லென்று தொனிப்பவகி லாண்டமெல்லாம்
தந்தமுற்றி லாமுலைச மேதனா—எந்தை
- 75 உலகமெலாங் கண்டுதொழு துய்பவே செம்பொன்
இலகு மணித்தி ருத்தண் டேறித்—திலகறுதல்

66. மாலை புயத்திற்கு அடை.

69. உபவீதம்—பூணூல்.

70. பட்டிகை—அரைப்பட்டிகை; இதனை அரியாயோகமென்பர் இளங்
கோவடிகள்; சீலப், 14:170. அருணம்—செவப்பு. கட்டு இசையும்—கட்டுதல்
பொருந்தும்.

71. சிலம்பும் சிலம்பும்—ஒலிக்கின்ற சிலம்புகளையும்,

72. கவ்வை—முழக்கம்.

73. மூவர்முறை—தேவாரம்; “மூவர்பாடல்” 109.

- 76 மின்னூர்க ளாட விடையின் கொடியிலங்கப்
பொன்னூல வட்டமண்டம் போர்த்தாட—முன்னெடுநாட்
- 77 பேரவி னுட்கிடந்த பிள்ளைமதி வாடுமென
ஈர மதிநெஞ் சிரங்கியே—ஆரமுதம்
- 78 போதத் திரட்டிப் புகட்டுவபோல் வெள்ளியங்காற்
கோதிலா முத்தின் குடைநிழற்ற—ஆதியிலே
- 79 ஒன்றாய் விரிவா பொடுக்கமாய்ப் பின்விரிவாய்
நின்ற னிலைமையிது நீர்காணும்—என்றுசொல்லித்
- 80 தேவருக்கும் யாவருக்குஞ் செப்புவபோற் பஞ்சவண்ணப்
பாவாடை மீது பணிமாற—ஒவாது
- 81 பைத்த மணியும் பனிமதியு முள்ளடங்க
வைத்த கிரீட மறைத்ததனால்—மொய்த்தனங்கள்
- 82 கங்கை புதும்வழி காணு சுழல்வனபோல்
மங்கைபர்கள் வெண்சா மரையிரட்டத்—துங்க
- 83 மணிக்கோ புரிரையின் வாயில் பலசென்
றணிக்கோல வீதி யணைந்து—கணிப்பரிய
- திருத்தேரில் எழுந்தருளல்.
- 84 செம்பொற் கிரியோ திருவா வடுதுறையில்
எம்பிரா னன்ப ரிதயமோ—கம்பைநதி

76. அண்டம்—ஆகாயத்தை.

80. பஞ்சவண்ணப்பாவாடை—ஒரு விருது; “பஞ்சவண்ணத்துப் படாகை துடங்க” (பெருங்கதை); “பகற்பந்தம் பஞ்சவண்ணப் பாவாடை யென்னும், விகற்பந்தஞ் சின்னமென்ன மேவும்” சிவந்தேழந்தபல்லவராயனலா.

81. பைத்த—விரிந்த. அன்னங்கள் மொய்த்த.

82. கங்கை புதும்வழி காணு—திருமுடியிலுள்ள கங்கையினிடத்தே செல்லு தற்குரிய வழியைக் காணாதனவாகி. இரட்ட—மாறி அசைப்ப.

81-2. வெண்சாமரைக்கு அன்னங்கள் உவமை.

84. திருவாவடுதுறையில் எம்பிரான் அன்பர்—திருவாவடுதுறையாநீன மடத்திலுள்ள அடியார். சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருத்தற்குரிய இடமாக இருத்தல்பற்றி ‘அன்பர் இதயம்’ உவமை கூறப்பட்டது.

- 85 சேர்தோண்டை மண்டலத்தோர் செய்தபெரும் புண்ணியமோ
ஈதென்னும் பொற்றடந்தே ரேறியே—நீதிநிறை
- 86 பாகைச் சரவணைதன் பாக்கியமேன் மேல்வளர
ஓகையுடன் சிந்தை யுவந்தமைத்த—நாகரிகச்
- 87 சோதி நவமணியின் சந்தாப்போன் னுபாணச்
சாதிகள் பாய்த்தகட்டிற் றுமிலங்கக்—கோதில்லாத்
- 88 திண்டொழுது பஞ்சணையுஞ் சீர்பொருந்த வெத்திசையும்
கொண்ட பதாகை குடையிளங்க—மண்டலத்திற்
- 89 பல்லா யிரகோடி பானு வுதித்ததென
வில்லார்சிங் காதனத்தில் வீற்றிருப்ப—மல்லாரும்

உடன்வருவோர்.

- 90 தந்தி முகக்கடவுள் சண்முகத்து வேற்கடவுள்
நந்திமுதற் பூதகண நாதருமை—ஐந்துருவ
- 91 மிக்கசிவன் போற்கடவுள் வேறிலையுண் டென்பவர்க்குத்
தக்கன் மறுதலையே சாட்சியெனும்—உக்கிரனும்
- 92 பால நயனப் பதினே ருருத்திரரும்
மாலதிருஞ் சூல வயிரவரும்—மேலிசைத்த
- 93 கற்றுணையா வுற்ற கடல்கடந்து கற்பனையிற்
சொற்றுணையி னுலமணர் சூழ்கடந்து—நற்றுணையாய்ச்

87. கபாய்—கவசம்; “களிறுதவுக பாய்மிசைப் போர்த்தவன்” (மீனாட்சி யம்மைபிள்ளைநீதமிழ், காப்புப். 10); “கம்பக் கரடக் களிற்றின் கபாயணிந்த, அம்பொற் புயத்தார்” சீதம்பரச்செய்யுட்கோவை, 25.

88. பதாகை—பெருங்கொடி.

89. வில்—ஒளி.

90. ஐயைந்துருவம்—இருபத்தைந்து மூர்த்தம்.

91. மறுதலை—ஆட்டுத்தலையாகிய வேறு தலை. உக்கிரன்—வீரபத்திரக் கடவுள்.

92. பாலநயனம்—நெற்றிக்கண்ணையுடைய. அதிரும்—நடுங்கும்.

93. கல்துணையா—கல்லைத் துணையாகக்கொண்டு. சொற்றுணையினால்—சொற்றுணை வேதியன்’ என்னும் பதிகத்தால். சூழ்—சூழ்ச்சி.

- 94 சாரத் திருப்பதிகஞ் சாத்தி மலர்க்கையுழ
வாரப் பணிவிடைகொள் வாக்கிறையும்—போறிவால்
- 95 தேறுஞ் சமயஞ் சிவசமய மொன்றெனவே
கூறும் பரசமய கோளரியும்—வீரோருத்தி
- 96 வாது நடத்தின் மகிழ்வோனை பாஞரில்
துது நடத்திவைத்த சுந்தாரும்—மேதகுபேர்
- 97 ஆனந்த வெள்ளமகத் தாருக மாறாமல்
ஊனந் தவிர்நயனத் தூற்றெடுக்கத்—தேனுந்து
- 98 பாவைதிருச் சிற்றம் பலமுடையார் கையெழுத்தாம்
கோவை யுரைத்தெமைபாட் கொண்டவரும்—ஓவறுசீர்த்
- 99 தாதை யடியைத் தடிந்தானைப் பூசித்துத்
தீதகற்றுந் தண்டித் திருத்தேவும்—மாதவனும்
- 100 கார்கொண்ட மேனிக் கடவுளும் போருகனும்
சீர்கொண்ட விர்தராதி தேவருடன்—ஏர்கொண்ட
- 101 பான்மதியுஞ் சொர்க்கமத்ய பாதலத்து மேற்றுவீளக்
கான பொருபனிரண் டாதவரும்—வானகஞ்சூழ்

94. வாக்கிறை-திருநாவுக்கரசநாயனார்.

95. பரசமயகோளரி-திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். வீறு - வீறு
கின்ற. ஒருத்தி-பத்திரகாளியின்.

96. நடத்தின் மகிழ்வோனென்றது இறைவன் திருவாலங்காட்டில்
ஊர்த்துவதாண்டவம் செய்த செய்திபைக் குறிக்கின்றது.

97. நயனத்துற்றெடுக்க: “அழுதடியடைந்தவன்பன்” (திருவிளை.
கடவுள்.) என்பர் பாஞ்சோதியார். “போனந்தமுற்றவர்க்கே கண்ணீர்கம் பலை
யுண்டாகும்” (தாயுமானவரீபாடல்) என்பது இங்கே கருதற்குரியது. ஊந்
றெடுப்ப: “கண்கள், தொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துகீர் பாய” நால்வரிநான். 4.

98. ஆட்கொண்டவர்-திருவாதவ்யாடிகள். அவர் கோவையுரைத்தது,
“காதலித்து, நானூறு காரிகையை நல்கினேன் வாசகமும்” (திருவாருநலா,
73-1) என்பதனாலும், “கோவுக்குச், கோவைசொன்ன னுண்டிடுஞ்சே குற்றுவ
வென்றமரப், பாவைசொன்ன லுஞ்சொலுமே பாட்டு” (திருக்குற்றலக்
சிலேடை. அவை.) என்பதனாலும் விளங்கும்.

100. ஏர்-எழுச்சி; அழகுமாம்.

- 102 பூதலத்திற் பேறுபெற்ற புண்ணியரு மெண்ணரிய
பாதலத்து மேலான பன்னகரும்—போதநிறை
- 103 மோனந் தவாத முனிவோரு மெய்ஞ்ஞான
ஆனந்த சித்த ரணைவோரும்—வானந்தம்
- 104 ஏலப் புவன மிருநூற் றிருபத்து
நாவிற் கடவுளரு நண்ணியே—கோலமணித்
- 105 தேர்திகழ்வி மானஞ் சிவிகைமுதற் றங்கடங்கள்
ஊர்தி களிலு முவந்தேறப்—பேரொலிசேர்

வாந்தியங்கள்.

- 106 தக்கை யுடுக்கை தடாரிதவில் பேரியொரு
மிக்க முழங்க விருதார்ப்ப—மிக்கதொனி
- 107 மத்தளங்கைத் தாளவொலி மாரி முழக்கொலிபோல்
தத்தளங்கெண் தேபாதஞ் சாதிப்ப—எத்திசையும்
- 108 தும்புரு வீணை சுரமண்டலம் பாடற்
றம்புரு நாதந் தனியிசைப்ப—உம்பொல்லாம்
- 109 ஆர்ப்ப.மறைக ளருண்முவர் பாடலண்டம்
போர்ப்பவிசைத் தன்பர் புறஞ்சூழப்—பார்ப்புறத்தில்
- 110 இன்று புதுத்தே ரிசைந்தழுத்திச் செல்வதனால்
துன்றுபழந் தேர்வயிறு சூலுனைந்து—நன்றுதவு

103. அந்தம்—முடிவு.

102-3. போதநிறைமோனம்: “மோன மென்பது ஞான வரம்பு”
கோன்றைவேந்தன்.

104. ஏல—பொருந்த; 177.

106. ஒருமிக்க—ஒருங்கே; 191. விருது—காளம் முதலியன.

107. தத்தளங்கு: தாளக்கட்டு; “மத்தளந் தத்த மழில் யொலிததும்பத்,
தத்தளந் தத்தந் தளங்கவென” (சீவந்தேழந்த பல்லவராயனுலா.) பாதம்—
பாதநூலிற் கூறிய விதி; ஆகுபெயர்.

108. சுரமண்டலம்—ஒருவகை இசைக்கருவி.

109. மூவர்பாடல்—தேவாரங்கள்.

110. பழந்தேர்—பூமி.

111 பைங்குழவி யொன்றீன்ற பான்மையென மேன்மைதரும்
செங்கதிரோன் நேரீடீ டிசைதோன்றப்—பங்கயப்பூந்

நீருச்சீன்னம்.

112 தாட்டுணையா ளங்கயற்கண் சார்கூட லான்வந்தான்
ஆட்டை விடாப்புலியூ ரான்வந்தான்—நாட்டிவைத்த

113 சண்மதத்து மேலான தந்திவனத் தான்வந்தான்
மண்பரவு புற்றிடத் தான்வந்தான் —உண்மையன்பன்

114 ஆவணத்து முற்றும்விலை யாமென் றவன்வந்தான்
பூவணத்து வாசப் பொருள்வந்தான்—மேவினர்தம்

115 துன்பக் கடல்கடத்துந் தோணிபுரத் தான்வந்தான்
இன்பவெள்ளத் தையாற் றிறைவந்தான்—நம்பும்

111. கீட்டிசை=கீழ்த்திசை; “கீட்டிசைக்கரியசாத்தனும்” திருவிளை,
திருநகரங்கண்ட, 43.

112-9. இக்கண்ணிகளில் தலங்களின் பெயர்களை அழகுபட அமைத்
திருத்தல் அறிந்து இன்புறற்பாலது.

112. கூடல்-மதுரை, மணத்தல். ஆட்டை-உடனத்தை; ஆடென்னும்
மிருகத்தை. புலியூர்-சிதம்பரம்; “நாட்டுக்கு ளாட்டுக்கு நாலுகா லையின்,
ஆட்டுக் கிரண்டுகா லானாலும்-நாட்டமுள்ள, சீர்மேவு தில்லைச் சிவனேயிவ்
வாட்டை விட்டுப், போமோசொல் லாயப் புலி” (காளமேகத்தின்வாகீது);
“அம்புலியூ ரென்னு மணிகொன் சிதம்பரத்தே, வெம்புலியொன் றெந்நாளு
மேவுங்கா ணம்மானை, வெம்புலியொன் றெந்நாளு மேவுமே யாமாயின், அம்பலத்
தைத் தான்விட் டகலாதோ வம்மானை, ஆட்டைவிட்டு வேங்கை யகலுமோ
ளும்மானை” (தனிப்பாடல்.); “ஆட்டைப் புலிகாக்கு மம்பலமும்” விறலிவிடு,
131.

113. மதம்-சமயம்; யானையின்மதமென்பது வேறுபொருள். தந்திவனம்-
திருவானைக்கா, மண்-பூவுலகம்; புற்றிடத்தான்-திருவாரூர் வண்மீகநாதர்,

114. ஆவணம்-அடிமையோலை, கடைவீதி. பூவணம்-திருப்பூவணமென்
னும் தலம், வாசம்-வசித்தல், வாசனை.

115. தோணிபுரம்-சிகாழி,

- 116 அருங்குமுதச் செவ்வா யறம்வளர்த்த தேவி
மருங்கமருங் காஞ்சிபுரன் வந்தான்—நெருங்குசடா
- 117 தாரண மாமுனிவோர் தந்தந் துதிக்கைபெற்ற
வாரண வாசி யான்வந்தான்—பேரணியாய்ப்
- 118 பாணித் தணிந்தபணிப் பைக்குளடங் காதபெரு
மாணிக்க மாமலை யான்வந்தான்—தாணிறையத்
- 119 தேங்கோய்வில் லானந்தத் தேனையன்பர்க் கூட்டிவைக்கும்
ஈங்கோய் மலையெம் பிரான்வந்தான்—தீங்கை
- 120 அடும்பாமன் காளத்தி யந்தாதி கொண்ட
கடம்பைச் சிவசங் கானும்—நெடுங்கயிலைக்
- 121 குன்றுடைபான் நெண்டர் குழாமுடையான் வந்தானென்
றென்றுதிருச் சின்ன மெடுத்திசைப்ப—மன்றல்
- 122 இசைந்ததிருத் தேர்வீதிக் கேசவுடன் கூடி
வசந்தன் நிருத்தேர் மருவப்—பசும்பொன்னிப்

குழாங்கள்.

- 123 பூதலத்திப் பூவையரும் பொன்னாட்டின் மின்னரும்
பாதலத்தி னாககன்னிப் பாவையரும்—சீதமலி
- 124 கொண்டண் முழக்கங் குறித்தமயிற் கூட்டம்போல்
எண்டிசையுங் கொள்ளா தெதிர்நின்றே—அண்டர்

116. அரு குமுதம். மருங்கு=பக்கம், இடை, காஞ்சி-ஒருநகரம், ஒருவகை மேகலை. முப்பத்திரண்டு தருமங்களும் அம்பிகையாற் காஞ்சியில் வளர்க்கப் பட்டனவென்பது இங்கே அறிதற்குரியது.

117. துதிக்கை-துதித்தல், தம்பிக்கை, வாரணவாசி-காசி.

118. பாணித்த-திருந்த அமைத்து; இஃது ஆலயபரிபாஷை; 252. பணிப்பை-ஆபரணப்பை, பாம்பின்படம்.

119. தேங்கு ஓய்வு இல். ஈங்கோய்மலை; இஃது ஈக்கனாற் பூசிக்கப் பெற்ற தலம்.

121. வசந்தன்-மன்மதன், அவன் திருத்தேர்-தென்றல்,

122-3. பொன்னிப்பூதலம்-சோழநாடு.

- 125 பெருமானை மாணப் பிடித்திடுபெம் மாணப்
பெருமானைப் போர்வைப் பிராணை—ஒருமானை
- 126 ஆகத்து வைத்தவனை யந்தகனை யங்கணம்போல்
ஆகத்து வைத்தவனை யங்கணனை—ஏகத்
- 127 தொருவனையான் போற்ற வுவந்தானை பென்றும்
ஒருவனையான் றன்னையரு ளோனைக்—கருவிழியாம்
- 128 உற்பலத்தா லர்ச்சித்தா ருள்ளன் புடன்பணிந்தார்
பற்பலவாத் தோத்திரங்கள் பண்ணினார்—பொற்பமரும்

குழாங்களின் கூற்று.

- 129 பாதாதி கேச பரியந்தம் பார்க்கவிழி
போதாதென் செய்வோ மெனப்புகன்றார்—வேதாதி
- 130 நூலறிமா யாரு நுவலறியா நாடியயன்
மாலறியாத் தேவர் வடிவழகைச்—சாலவே
- 131 கண்டுதவப் பேறுபெற்றோங் காதலுற்றோங் கொன்றையருள்
கொண்டுதவப் பேறெமக்குக் கூடாதோ—ஒண்டொடியார்
- 132 எல்லார்க்கு நல்லார்க ளென்ப துமக்கிலையோ
கல்லார்க்கு நெஞ்சு கனியாது—தொல்லுலகில்

125. பெரும் ஆணைப்போர்வை. ஒருமானை—உமாதேவியாரை.

126. ஆகத்து வைத்தவனை; ஆகம்—பாதிபுடம்பில். அந்தகனை—யமனை. அங்கணம்போல் ஆக—சேறுபோல ஆகும்படி. துவைத்தவனை—மிதித்தவனை.

126-7. ஏகத்தொருவனை: “யாவையுமா மேகத்தொருவன்” (திருக்கோவையார், 71.) ஒருவு அனையாற்றன்னை—கீவியு தாயையுடையவனை; தாயில் லாதவனை யென்றபடி.

128. உற்பலம் அருச்சித்தற்குரிய எட்டுமலர்களுள் ஒன்று.

130. அறியா என்ற பெயரொச்சங்கள், தேவர் என்பதைக்கொண்டு முடிந்தன.

131. தவப்பேறு=தவத்தாலடையும் பயன், அருள்கொண்டு உதவ, பேறு=பெறாதல்.

132. என்பது=என்று மகளிர் கூறப்படுதல்.

- 133 தன்னுயிர்போன் மன்னுயிர்க்குத் தானிரங்க வேண்டுமென
முன்ன மனுநான் முறையுரைத்தீர்—என்னசொல்வோம்
- 134 மிஞ்சு மதிப்பகைக்கும் வேளிரதத் தென்றலுக்கும்
அஞ்சா தரவி னணிகொண்டும்—குஞ்சரமாம்
- 135 கங்குலுக்கு மைந்து கணையரும்புக் கும்வேட்டும்
துங்கவிழி யாமுச் சுடர்கொண்டும்—புங்கவர்க்கா
- 136 ஆக்கங் கருதி யமர்க்குத் துணிந்தமதன்
போர்க்குனிவில் வாளி புறப்பட்டுத்—தாக்கமுன்பின்
- 137 பார்த்தீர் ஈழித்தீர் பயந்தலைக்கொண் டருடலம்
வேர்த்தீ ரொருபாதி மெய்யானீர்—தோத்திரமாத்
- 138 சொல்லவோ வேளுமக்குத் தோற்றானோ தோற்றீர்நீர்
அல்லவோ மாலீ தறியானோ—வல்லமையால்
- 139 ஆண்பெண் ணிருவருமோ ராடைகட்டச் செய்ததுவும்
வீண்பேச்சோ யுங்கள் வினையாட்டோ—நாண்போக்கித்
- 140 தானையெல்லாம் போக்கித் தாணியிலெவ் கொங்கைமத
யானையெல்லாம் வெட்டவெளி யரக்கியே—சேனையெல்லாம்

134. சந்திரனையும் தென்றலையும் பாம்பு உண்ணும்; “தென்காற்று மிந்து
வுஞ்சமனே கண்டிர், வீரமா லலங்கா ரர்க்கு விடவரா விடவ ராதோ” (அழகர்
கலம்பகம், 73.) குஞ்சரமாம்—மன்மதனுக்கு யானையாகிய.

135. மன்மதன்கணைகளை அரும்பாகக்கூறுதல் மரபு; “கருப்புநான்
கருப்புவி வருப்புக்கணை துவ” (மணிமேகலை, 18: 105); “கரும்புஞ் கரும்பு
மரும்பும் பொரும்படைக் காமர்வில்வேள்” (சிதம்பரச்செய், 74.) இருளுக்குச்
சந்திரனாகிய கண்ணும், அரும்புகளுக்குச் சூரியனாகிய கண்ணும், மன்மதனுக்கு
அக்கினியாகிய நெற்றிக்கண்ணும் பகை ஏன்று கொள்க, புங்கவர்க்கா—தேவர்
களுக்காக.

136. முன் தாக்க.

136=7. பின் பார்த்தீர். பயந்தலைக்கொண்டீர்; பயம்=நீர், அச்சம்;
நிலைடை.

138. மால்—மயக்கம், ஈது அறியானோ.

139. ‘ஓராடைகட்டச்செய்தது’ என்றது அர்த்தநாரிகவாமூர்த்தத்தை
நினைந்து.

140. தானை—ஆடை. சேனையென்றது பெண்ணை.

- 141 கும்பிட்டு நம்பகையைக் கும்பிட்ட தென்றுமதன்
தெம்பிட்டுச் சீறிச் சினந்திட்டான்—வம்பிட்டுத்
- 142 தையலருந் தூற்றினார் சற்றே கடைக்கணித்தால்
மைபலரென் றைபலர்க்கு வாடோமே—துய்யபுகழ்
- 143 ஈசரே பென்றென் றெடுத்துப் பலபலவாப்
பேசு மவரி லொருபேதை—பூசன்மதன்

பேதை,

- 144 விற்குணத்தைக் கண்டறியா மெல்லரும்பு தானுரைக்கும்
சொற்குணத்தை யோராச் சுகப்பிள்ளை—பொற்கை
- 145 உழையார் கடம்பலர்மட் டுண்டறியா வண்டு
மழையார்ப் புணராத மஞ்ஞை—இழைபுகா
- 146 மாணிக்க மீசனுக்கு மாரன் பணிந்து வைக்கும்
காணிக்கை யானதங் கக்கட்டி—நீணிலத்து
- 147 மன்னுங் கலைபொருந்தா மான்கன்று பாற்படுநீர்
பின்னஞ் செயவறியாப் பிள்ளையன்னம்—புன்கவிஞர்
- 148 பாட்டி னெழுவாய் பயனிலைபா லோன்றென்று
கூட்டி முடியாக் குழலினன்—வாட்டமுறம்

141. கும்பு இட்டு-கூட்டமாகி; கும்பென்பது குழம்பு என்பதன் சிதைவு போலும். நம்பகையை என்றது சிவபெருமானை. இவ்வனம் நினைந்தவன் மன்மதன். தெம்பு-வன்மை; வழக்கு. வம்பு-பழிமொழி.

142. மை அலர் என்று-குற்றமுள்ள பூக்களென நினைந்து; பாணமாக நினையோம் என்றபடி. ஐ அலாக்கு-ஐந்து மலர்ப்பாணங்களுக்கு.

144. குணம்-தன்மை, நாணியாகிய வண்டு; நைடதம், அன்னத்தைக் கண்ணுற்ற. 12. சொற்குணங்கனாவன: இனிமை மெய்ம்மை முதலியன; துறள். 194, பரிமேல்.

145. உழை-மரீன். கடம்பு: இத்தலவிருட்சம். மட்டு-தேன். மழை ஆர்ப்பு-மேகத்தின் முழக்கத்தை. இழை-ஆபரணத்தில்.

147. கலை-ஆடை, ஆண்மான். பாற்படுநீர்-பாலோடு சேர்ந்த நீர், பகுதிப் பட்டதன்மை. பின்னஞ்செய-வேறுபிரித்தறிய.

- 149 அண்டத் தமராமுன் னஞ்சலெனக் காத்தசிவன்
கண்டத் தமர்விடம்போற் கண்ணினுள்—மண்டுபுனற்
- 150 செல்லாருஞ் சோலைத் திருவால வாயதனில்
வில்லாரு மிந்தர விமானத்துட்—கல்லாளை
- 151 சித்தராரு ளாற்கரும்பு தின்னுமநாட் டென்னனணி
முத்துவடம் போலுமிள முரலாள்—நத்துலவு
- 152 பாணிக்குட் சிற்றரும்பாம் பங்கயம்போல் வெற்றிமதன்
துணிக்கு ளக்கணையின் றோற்றம்போல்—வாணிதொழு
- 153 நாரிசெங்கை யான்மறைத்த நாத னிருவிழிபோல்
குரியனிற் சந்தரகலை தோய்ந்ததுபோல்—வாரிதியில்
- 154 பண்டமுத கும்பம் பதிந்திருந்தாற் போலவெளிக்
கொண்டினிமேற் றோன்றுங் குவிமுலையாள்—தொண்டர்
- 155 அரகர சங்கரவென் றுனந்த விற்பக்
குரைகடற்கு ளாகிக் குளித்துப்—பரவசமாய்
- 156 ஏறுடையான் முன்ன ரிசைநாத் தழுதழுத்துக்
கூறுந் துதிபோற் குதலையாள்—வீறுடைய
- 157 வள்ள றிருச்சடைமேல் வைத்தபிறை போற்களங்கம்
ள்ளளவு மெய்தா விதயத்தாள்—உள்ளமகிழ்
- 158 பூவையுடன் பேசியந்தப் பூவைசொன்ன சொல்லைமாப்
பாவைக்குத் தானே பயிற்றுவாள்—ஆவலுடன்

149. சிவபிரான் கண்டத்தில் உள்ள விடம் கொல்லுந்தன்மை உடைய தன்ருதலின் அஃது இவன்கண்ணுக்கு உவமை கூறப்பட்டது.

150. செல்-மேகம். வில்-ஒளி. இந்தரவிமானம்-இந்திரானுலமைக்கப் பட்ட சோமசுந்தரக்கடவுளது விமானம்.

151. சித்தர்-எல்லாம்வல்லசித்தர். முத்துவடம்-முத்துமாலையை; திரு விளை. 21:23.

152. பாணிக்குள்-நீருக்குள். அக்கணையென்றது தாமரையரும்பாகிய கணையை.

153. நாரி-உமாதேவியார்.

157. இறைவன் அணிந்த பிறைக்குக் களங்கம் இல்லை.

158. பூவை-நாகணவாய்ப்புள்.

- 159 முத்து வயிர முழுநீலம் கோமேதம்
வித்தரும் மாணிக்கம் வெள்ளிசெம்பொன்—இத்தனையும்
- 160 அட்டி லடுகலங்க ளம்மி யுரலுலக்கை
வட்டிலெனச் சேரறு வகுத்தாறும்—கிட்டமுறும்
- 161 அன்ப ருலகத் தருந்தா தருந்திடுகிற்
றின்பமெனக் கையா லெடுத்துண்டு—நன்கமைந்த
- 162 வீதிக் கணித்தாக மேவுதலு னாபுரங்கள்
நாதிக்கக் கைத்தாயர் நற்றாயர்—பேதையுடன்
- 163 சென்று பாணைத் தெரிசித்தா ரவ்வளவீல்
இன்றுபுதுத் தேர்மீதி லீங்கிவாரர்—என்றலுமே
- 164 அண்டம் புவன மருஞ்சுக்ர வாளகிரி
விண்டலமேழ் பாதலம்பொன் மேருவரை—மண்டலங்கள்
- 165 சிற்றிலா கச்சமைத்துச் செல்வவினை யாட்டயரும்
பற்றாக் குதலைமொழி பாலனை—மற்றிவளும்
- 166 நாடரிய பாலனுட னுனிருந்து கூடவினை
யாடநம தில்லி லழையுமெனக்—கோடரத்தில்
- 167 மையேந்து சோலை மதுரை நகர்க்கவுரி
கையேந்து பாலனுட் காபாலன்—மெய்யடியான்

160. வட்டில் - ஒருவகைப்பாத்திரம்; “பொன்வட்டில் பிடித்துடனே புகப்பெறுவ னாவேனே”; (பெருமாஸ்திருமொழி); “கறையடிச் சுவடுனுங் கனக வட்டில்கள்” காஞ்சிப், திருநகர்ப், 14.

162. நாதிக்க-முழங்க; “மணிமுரசம், நாதிக்கும் பாண்டிவன நாட்டி னான்” விறலிவிடு, 38.

165. குதலை மொழி பாலன்-அம்பிகையைப் பாகத்தில் உடையவன்; குதலைமொழி-அம்பிகை; பாட்-பாகம்; குதலையை மொழிகின்ற சிறுவனென்பது வேறுபொருள்.

166. கோடரம்-மரக்கிளை.

167. மை-மேகத்தை, கவுரி கையேந்துபாலனென்பதன் வரலாற்றைத் திருவினையாடல் விருத்தகுமாரபாலரானபடலத்தாலுணர்க. காபாலன்-கபால மென்னும் கூத்துடையவன்; “காபால மாடுங்கால்” (கலி. கடவுள்.) அடியான்- சிருவன்னுவர்.

- 168 திங்கட் சதையெனவே செய்யுமொரு முப்பாலும்
சங்கத்தி னூட்டுந் தமிழ்ப்பாலன்—அங்கசனாக்
- 169 காமளவு நாமத் தனங்கனெனப் பின்னுமொரு
நாமந் தரித்தநய னப்பாலன்—மாமறைக்கும்
- 170 அப்பாலுக் கப்பால னன்பாலுன் பாலனையும்
இப்பால் வினையாட்டி னெய்துமோ—செப்புகெனத்
- 171 தேர்திரும்ப மற்றோர் தெருவி விவனையிட
வார்திரும்பக் கொண்டு மனைபுகுந்தார்—மீதொருத்தி

பேதும்பை.

- 172 பேதைகுணம் பாதிமங்கைப் பெண்குணத்திற் பாதிசுலர்
தோது பருவ முறுபெதும்பை—காதலெனும்
- 173 வித்தங் குரித்துவளர் மென்பூஞ் சிறுகொடிக்குச்
சித்தங் கொழுக்கொம்பாஞ் செய்கையினுள்—மெய்த்தவங்கள்

168. திங்கட்கதை-சந்திரனிடத்துள்ள அமுதம். முப்பால்-திருக்குறள்; மூவகைப்பாலென்பது வேறுபொருள்; “முப்பாலும், மிஞ்சப் புகட்ட மிகவளர்ந் தாய்” (தமிழ்விதோது, 25.) சங்கம்-தமிழ்ச்சங்கம், சங்கு; “அல்லம தேவன் சரிதத் தீம்பால், புண்ணியர்தஞ் செவிவாயிற் றமிழ்ச்சங்கத் தான்முகந்து புகட்டி னுனல்” (பாபு. துதிகதி, 11.) தமிழ்ப்பாலன்-தமிழின் பகுதிகளை உடையவன். அங்கசன்-மன்மதன்.

169. நயனப்பாலன்-கண்ணை நெற்றியிலே உடையவன்; பாலன்-நெற்றி.

170. எய்துமோ-வருவானோ.

167-70. இப்பகுதியோடு, “யாவன் பால னிவன்புக லென்றேன், மேவன் பாலனை மேவுறப் புரிந்து, முன்னிவன் பெருமறை மொழிக்கப் பாலன், மன்னிவன் பாரையின் வளர்கப் பாலன், மூர்த்தி முதலா மொழிமுப் பாலன், சீர்த்திகொ ணீற்றொடு திகழ்கட் பாலன், அறுவகைச் சமயத் தறுவகைப் பாலன், மறுவகை சுருதி மணத்தக பாலன், ஆறு ருய வகைக்கப் பாலன், மாறு தியற்றி வயக்குகா பாலன் வளர்தரு தெய்வ மனுச்சா பாலன், தளர்வரு கௌரி தனக் கழும் பாலன், தழைதரு மிங்காட் சைவபரி பாலன், பிழைதரு தன்மையில் பெருந்தவப் பாலன்” (*அம்பலவாணதேசிகர் கலம்பகம், 51.) என்பது ஒப்பு நோக்கற்குரியது.

173. வித்து அங்குரித்து-விதைமுளைத்து.

*இந்நூல் மகாவித்துவான் ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

- 174 ஈட்டினு மீசனரு ளெய்தி முடிப்பதுபோல்
கூட்டி முடிக்குங் குழலினுள்—நாட்டறதல்
- 175 ஏற்குமெம்மான் கைம்மா னினமோ வெனமருண்டு
பார்க்கும் புதியமருட் பார்வையாள்—சீர்க்கமலன்
- 176 இவ்வளவு செய்தோ மினிநிகரி லாதவெழில்
அவ்வளவு பூரித் தமைப்பதனுக்—கிவ்வாறென்
- 177 நேலத்தன் சிந்தையுள்ளே யெண்ணி முடிக்குநிகழ்
காலத் தமைந்தமுலைக் கன்னிசையாள்—சாலநிறை
- 178 விற்பளிங்கு மாளிகையின் மேனிலத்து மின்னையை
பொற்பளிங்கு வாருமெனப் புந்திமகிழ்—அற்புடைய
- 179 தன்னையை பெண்க டனித்தனியே சூழ்ந்திருக்க
வென்னையுமற் றுமுலைபங் கிசனெழில்—மன்னுதிருக்
- 180 கந்தரம்போ னீலக் கழங்குங் களங்கமில்லாச்
சந்திரன்போன் முத்தின் றனிக்கழங்கும்—எந்தையுடற்
- 181 பாதியன்ன பச்சைப் பசங்கழங்கும் பாதியெழிற்
சோதிமா ணிக்கச் சுடர்க்கழங்கும்—நாதலரும்
- 182 கொன்றையந்தே னன்னநிறக் கோமே தகக்கழங்கும்
துன்றுகங்கை போல்வயிற் சொற்கழங்கும்—மன்றுடையான்
- 183 வேணியன்ன செம்பவழ மென்கழங்கும் பங்கயப்பூம்
பாணி யதனிற் பரிந்தெடுத்து —நீணிலத்துப்

175. கைம்மான் மருண்டு பார்க்கும் என இயைக்க,

176. பூரித்து-நிறைத்து.

177. ஏல்-பொருந்த. கன்னிகை-அரும்பு.

178. பொற்பன் இங்கு ஞாநம் என்று அவர்களை அழைக்க.

179. என் அன்னை.

180. கந்தரம்-கழுத்து.

180-81. உடற்பாதி-உழையின் திருவுருவத்தை. பாதி- சிலபெருமானுடைய திருவுருவம்.

182. கோமேதகம் தேனின் நிறமுள்ளது; "கோமேதகத்தை, மருவுவயி ரேயத்தின் மீது தூய மதுத்துளிமே வியதென்பர்" திருவால. 25:21.

183. வேணி-சடை, பாணி-கை.

- 184 பாகாங் குத்லைமொழிப் பாவைகுறித் தொன்றையெடுத்
தேகாம் பாத்தி னிசைபாடி—வாகாகக்
- 185 கூடு மிரண்டெடுத்துக் கொண்டாடி யன்றிருவர்
தேடு மலையின் செயல்பாடி—நாடரிய
- 186 வள்ளிதழி மூன்றெடுத்து மன்னு திரிசிராப்
பள்ளி யெனுந்தலத் தைப்பாடி—உள்ளமகிழ்
- 187 வாடலா னுலென் றடுத்தெடுத்து நான்மாடக்
கூடல்வளம் பாடிமிகக் கொண்டாடித்—தோடவிழும்
- 188 கஞ்சகப்பூஞ் செவ்வாய்க் கிளிமொழியா னேந்தெடுத்துப்
பஞ்சநதி மான்மியத்தைப் பாடியே—கஞ்சனிழி
- 189 அத்திறத்தா லாறெடுத்தன் றுறுமின்னு ரட்டமா
சித்திபெற்ற மெய்த்தலத்தின் சீர்பாடிக்—கைத்தலத்தில்
- 190 ஏழெடுத்துப் பாரிடத்தி வித்தலங்க ளாதியா
ஏழுகைத் தெம்மா னிசைதலங்கள்—சூழறும்பே
- 191 நெல்லாங் கடம்பநக ரெய்தினோர்க் குண்டெனவே
எல்லா மொருமித் தினிதெடுத்துச்—சல்லாப

184. பாகு-தேன்பாகு. ஏகாம்பரம்-காஞ்சியிலுள்ள திருவேகம்பமென்
னும் தலம்.

185. மலை-திருவண்ணாமலை.

186. வள்ளிதழி-பெதும்பை. திரி-மூன்று.

187. நான்மாடக்கூடல்-மதுரை; நான்குமாடங்கள்கூடிய இடம் என்
பது இதன் பொருள்; நான்குமாடங்களாவன கன்னி, கரியமால், காளி,
ஆலவா யென்பன; இவற்றைப்பற்றிய வரலாறு மதுரைக் காஞ்சி, 429-ம் அடி
உரையின் அடிக்குறிப்பால் உணரலாகும்.

188. கஞ்சகப்பூ-மூன்றாமுருங்கைப்பூ. பஞ்சநதி-திருவையாறு. கஞ்ச
விழி-தாமரைபோன்ற கண்ணையுடைய பெதும்பை.

189. மெய்த்தலம்-பட்ட மங்கை; இது பட்டமங்கலமென இக்காலத்து
வழங்கும்; “பட்ட மங்கையிற் பாங்கா விருந்தம், கட்டமா சித்தி யருளிய
வதலம்” திருவாசகம், கீர்த்தித். 82-3.

191. ஒருமித்து-ஒருங்கே; “காத லிருவர் கருத்தொருமித்-தாதரவு, பட்ட
தே யின்பம்” ஓளவைபாடல்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1932-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்	வரவு		செலவு	
	1932 ஏப்ரல்	1931 ஏப்ரல்	1932 ஏப்ரல்	1931 ஏப்ரல்
I GENERAL SECTION :				
(1) மாதச்சந்தாவகையில் வரவு...	70			
(2) பாங்கில் போடப்பட்டன தொகைக்கு வட்டிவகையில் வரவு	685		118	89
(3) சங்கக்காலிவிடத்துக்கு மாத வாடகைவரவு	28		127	
(4) Miscellaneous வரவு	45		138	9
	727	3189	2	
மொத்தம் ரூ ...	5	11	2	15
I GENERAL SECTION :				
(1) சங்கம் மாணேஜ்மெண்டின் டாயீஸ் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது				
(2) சங்கக் கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது				
(3) சங்கக்கலாசாலை மாணவர் களுக்குப் போஷணைக்காகச் செல் லாக்கியது.				
(4) Stationery, contingen- cies வகையிற் செலவு				
(5) பாண்டியன் புத்தகசாலை உபயோகத்துக்கு வரும் பத்திரி கைக்குச் சந்தாசெல்லாக்கியது.				
(6) தபால், சந்திவகையிற் செலவு				

II EDITORIAL SECTION :

(1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சந்தாவலையில் வரவு.

24 9 ...

(3) 'செத்தமிழ்'ப் பத்திரிகைக்குச் சந்தாவலையில் வரவு ...

12 3 ...

(3) சங்கப்பதிப்பு புத்தகங்கள் விற்பனையில் வரவு ...

112

(4) செத்தமிழ் பழைய பிரதிகள் விற்பனையில் வரவு. ...

9

மொத்தம் ரூ ...

157 12 ...

44 1 ...

(7) சங்கமாபீசு சில்லறைவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக் கூலி பைண்டிங்கூலி வகையில் செலவு.

26 4 ...

(8) சங்கப்பிரிவைகள் சம்பந்தமாகச் செலவு ...

813 ...

மொத்தம் ரூ

427 3 9

481 13 3

II EDITORIAL SECTION:

(1) ஹை ஆபீஸ் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...

35

(2) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் அச்சிடும் சம்பந்தமாக ஸ்டேஷனரி கண்டிஸ் ஜன்வரி வகையில் செலவு. ...

... 6 ...

(3) ஹை சம்பந்தமாக அச்சுக் கூலி பைண்டிங்கூலி வகையில் செலவு ...

69 4 ...

(4) தபால் தந்திவகையில் செலவு

22

மொத்தம் ரூ ...

126 10 ...

162 9 ...

III PRESS SECTION :

(1) அச்சுக்கலிவகையில் வரவு.

82 12 ...

(2) அச்சு வேலைகட்காக வாங்கிய காதிதங்கட்டுக்குக் கிரையம் வரவு ...

... 4 ...

(3) பைண்டிங் கலிவகையில் வரவு ...

44 11 ...

மொத்தம் ரூ. ...

127 11 ...

211 12 ...

...

III PRESS SECTION :

(1) அச்சுப் பிப்பந்திகட்டுச் சம்பளம் செலவாக்கியது ...

90 4 8

(2) ஐடிஸ் Stationery contingencies வகையில் செலவு.

10 10 11

(3) பைண்டிங் ஆபீஸ் பிப்பந்தி கட்டுச் சம்பளம் செலவாக்கியது ..

31 7 11

(4) ஐடிஸ் Stationery Contingencies வகையில் செலவு.

10 7 9

மொத்தம் ரூ. ...

142 15 3

198

611

ஆகமொத்தம் வரவு ரூ. ...	101212...	34458...	ஆக மொத்தம் செலவு ரூ. ...	69613...	792132
மாநில ஆரம்பத்திலிருந்து வரவு ரூ. ...	16235310	7014436	மாதமுடிவில் மீதி இருப்பது தொகை	*16551210	12796144
ஆகமொத்தம் ரூ. ...	172471510	13589116	ஆக மொத்தம் ரூ. ...	172471510	13589116
*By M. U. C. C. S. Pass Bk. Rs. 5000- 0- 0 M.R.C.C. Bank Pass Bk. Rs. 11044- 6- 7 Cash on hand Rs. 506-12- 3			16551- 2-10		

Audited and found correct.

V. S. RAMASWAMI,

AUDITOR

10-8-1932.

LAKSHMINARAYANAN,

Manager,

MADURA TAMIL SANGAM.

5-5-1932.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து
1932-ம் ஆண்டு மே மாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்.	வரவு		விவரம்.	செலவு	
	1932 மே	1931 மே		1932 மே	1931 மே
I GENERAL SECTION:			I GENERAL SECTION:		
(1) மாதச்சந்தா வரவு	50		(1) சங்கம் மாணேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது	120	
(2) சங்கக்காலியிடத்துக்கு மாத வாடகை வரவு	28		(2) சங்கக்காலிசாரி உபாத்தியாயர்களுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது	127	
(3) Miscellaneous வரவு	1 10 ..		(3) Stationery contingencies வகையிற் செலவு	5	
			(4) தபால், தந்திவகையிற் செலவு	2	
			(5) சங்கமாபீசு கில்லறைவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி, பைண்டிங்கூலி வகையிற் செலவு	1 8	
மொத்தம் ரூ ...	79 10 ...	25 18 13 6	மொத்தம் ரூ ...	250 18 ...	252 73 1 8

II EDITORIAL SECTION:

- (1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சந்தாவகையில் வரவு ...
- (2) 'சோதயிழி'ப் புத்திரிகைக்குச் சந்தாவகையில் வரவு ...
- (3) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு ...
- (4) விளம்பரசாரிற் வரவு ...

148 5 ...
114 11 ...
95 2 ...
4 ...

மொத்தம் ரூ ...

362 2 ...

106 5 ...

II EDITORIAL SECTION:

- (1) ஷே ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...
- (2) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் அச்சிடும் சம்பந்தமாக ஸ்டேஷனரி கண்டிஜன்ஸி வகையிற் செலவு. ...
- (3) ஷே புத்தகங்கள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி, பைண்டிங் கூலி வகையிற் செலவு. ...
- (4) தபால், தந்திவகையிற் செலவானது. ...

35 ...
3 5 ...
52 ...
1010 ...

மொத்தம் ரூ ...

100 15 ...

122 10 ...

III Press Section:

(1) அச்சக்கூலி வகையில்
வரவு ...

79 8...

(2) ஹை அச்சவேலிலகட்காக
வாங்கிய சாகிதங்கள்க்குக்
கிரையம் வரவு ...

10 1...

(3) பைண்டிங்கூலி வகையில்
வரவு ...

33 15...

மொத்தம் ரூ ...

123 8...

156 6...

III Press Section:

(1) அச்சாயிஸ்சிப்பந்திகளுக்குச்
சம்பளம் செல்லாக்கியது ...

90 11 5

(2) ஹை ஸ்டேஷனரி
Conningencies வகையில் செலவு.

20

(3) பைண்டிங்கூலிச் சிப்பந்தி
களுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது

34 ... 6

(4) ஹை ஸ்டேஷனரி
Conningencies வகையில் செலவு

26 7 6

மொத்தம் ரூ ...

171 3 5

180 2 3

ஆக மொத்தம் வரவு ரூ ...	565	4...	25444	8	6	ஆக மொத்தம் செலவு ரூ ...	522	15	5	25575	13	6	
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த வசலீருட்படுத்தோகை ரூ ...	16551	2	10	12796	14	4	மாத முடிவில் மீதி இருப்புத் தொகை ரூ ...	*16598	7	5	12665	9	4
ஆக மொத்தம் ரூ ...	17116	6	10	38241	6	10	ஆக மொத்தம் ரூ ...	17116	6	10	38241	6	10
*By M. U. C. C. S. Pass Book Rs. 5000- 0- 0 M. R. C. C. Bank Pass Book Rs. 11094- 6- 7 Cash on hand Rs. 499- 0-10 16593- 7- 5													

Audited and found correct,

V. S. RAMASWAMI,

AUDITOR,

10-8-32.

LAKSHMINARAYANAN,

Manager,

MADURA TAMIL SANGAM.

7-6-1932.